HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Bud'te svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

TEL.: 762-2044

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo 27.** | **Sobota (Saturday) 2. července (July) 1977** | Cena 25 centů

ENGLISH SECTION INSIDE

Papež Pavel VI. po kanonisaci přijal ke krátké soukromé návštěvě rodinu Michaela Flanigana, kterého vidíme na obrázku a který věří, že modlitba ve svatyni Jana Nepomuka Neumanna ve Filadelfii jej jako šestiletého chlapce vyléčila z rakoviny kostí, když již lékaři nedávali naději. Na konci audience dal Svatý Otec Michaelovi zvláštní požehnání a požádal jej, aby se za něj modlil k sv. Janu Nepomuku Neumannovi.

V neděli 19. června v deset hodin dopoledne pokleklo na kamenném dláždění Sv. Petrského náměstí asi 30.000 poutníků (mezi kterými bylo jen asi 30 československých občanů, poněvadž dalším komunistická vláda, rodné země sv. Jana Nepomuka Neumanna nedala víza) a zbožně naslouchalo prohlášení Jana Nepomuka Neumanna za svatého, které latinsky předčítal svatý Otec Pavel VI.: "Po dlouhém uvažování a vzývání Boží pomoci, dostali jsme souhlas od mnohých bratří biskupů, abychom prohlásili a ustanovili Blahoslaveného Jana Nepomuka za svatého.

Prohlašujeme blahoslaveného Jana Nepomuka svatým a vpisujeme jeho jméno do kalendáře svatých a ustanovujeme, že má být zbožně uctíván se všemi svatými Církve katolické. Z úcty ke katolické církvi ve Spojených státech vpisujeme jméno prvního z jejích synů do listiny svatých."

Poutníci pak přinášeli, jak je při kanonisaci zvykem Svatému Otci obětní dary; byl mu odevzdán chléb upečený v Norristownu v Pennsylvánii, víno z New Jersey a Pennsylvánie a státní pták, pennsylvánský tetřev. Papež Pavel VI. dostal též velké kytice krásných květů a model Biskupa Neumanna High School ve Filadelfii jako symbol průkopnické, vytrvalé práce svatého Jana na poli katolického školství v Americe. Štědrost Jana Nepomuka měla vyjádřit porcelánová miska na rýži, pár tenisek a domácího oblečení, které bylo Svatému Otci darováno, tak jako mu byly přineseny léky, které symbolicky představovaly sv. Jana starostlivost o nemocné a peníze od chudých z Filadelfie, určené chudým celého světa.

Slavnou mši, která byla sloužena na Sv. Petrském náměsti koncelebrovalo se Sv. Otcem deset církevních hodnostářů: kardinál John Krol z Filadelfie, kardinál John Cody, arcibiskup chicagský, kardinál Terence Cook, arcibiskup v New Yorku, kardinál Jose Clemente Maurer of Surce, C.SS.R., z Bolívie, Otec biskup František Tomášek, apoštolský administrátor pražský, který v Římě obdržel 26. června karidnálský klobouk, representoval Československo, rodnou zem našeho nového patrona, biskup Josef Mac Shee z Allentonu z Pennsylvánie a někdejší hlavní představený redemptoristického řádu biskup Tancio Amaral z Brazílie a nynější hlavní představený tohoto řádu Otec Joseph Pfab.

Z Filadelfie přiletělo na kanonisaci 12 letadel poutníků a zúčastnilo se jí 100 amerických kardinálů a biskupů, velké množství otců Redemptoristů, kteří nosí stejný hábit, jaký nosíval "malý biskup" filadelfský Jan Nepomuk Neumann. Přítomen byl také Michael Flanigan, jehož uzdravení z beznadějného onemocnění kostní rakovinou bylo uznáno jako třetí zázrak pro kanonisaci Jana Nepomuka Neumanna.

Jan kardinál KROL, arcibiskup z Filadelfie, kázal v Lateránské basilice česky

V úterý, 21. června, byla slavnostní bohoslužba k poctě nově kanonizovaného 4. filadelfského biskupa Jana Nep. Neumanna. Protože byl nový svatý rodákem z Čech (a z české matky) — byla tato mše svatá v Lateránské bazilice více méně česká. Ctih. sestra Sukaná přečetla 1. epištolní čtení česky, pan kardinál Krol česky kázal a česky se i zpívalo. Dnes přinášíme našim čtenářům alespoň text českého kázání kardinála Krola, který je původem Polák a čeština mu nedělala zvlášt' veliké těžkosti.

* * *

Pokusím se říci několik slov česky, ne proto, že jsem znalcem tohoto jazyka — jak je ostatně vidět — ale proto, že si přeji uctít vlast svatého Jana Neumanna a jeho mateřskou řeč. Zdravíme vás s láskou, obdivem a vděčností.

Bylo mi velkou radostí navštíviti a procházeti se ulicemi měst Prachatic, Českých Budějovic a krásné Prahy — města svatého Václava, Vojtěcha, Ludmily, blahoslavené Anežky a Mlady, města posvěceného smrtí a hrobem svatého Jana Nepomuckého a města proslaveného Pražským Jezulátkem.

V těchto městech náš svatý Jan Neumann vyrostl a obdržel vzdělání. Zde také nabyl víry a zvroucněl v lásce pro Boha a bližní. Zde také vyspěl v osobnost, která jej konečně přivedla ke svatosti. Zde také nabyl kněžské povolání a s tím související sebekázeň a obětavost spolu s velkou láskou pro své bližní a úplné spolehnutí na Pána Boha.

Svatý Jan Neumann byl mužem pokory; průkopník a přistěhovalec do země emigrantu, byl mužem modlitby a činnosti; byl statečným vůdcem, který se vyhýbal veřejné slávě; byl však tak vznešeným hrdinou, že dokázal konati obyčejné životní záležitosti tak neobyčejně dobře, že církev v Americe a ve světě ještě těží z jeho života a příkladu.

Biskup Neumann vykonal hodně dobrého ve skrytosti vždy pro chválu Boží a ne lidskou. Kladl důraz na podstatné věci jako důkladnou náboženskou výchovu a upřímnou zbožnost a vyhýbal se veřejným oslavám a prázdným projevům ve své kněžské a biskupské práci. Byl vždy rozvážný a laskavý; byl mužem modlitby a poslušnosti, velké trpělivosti a vytrvalosti. Byl vskutku stavitelem Církve nejen tím, že stavěl chrámy, ale hlavně tím, že vychovával svým svatým životem.

Svatý Jan Nepomuk Neumann jest nejlepším darem města Prachatic Novému světu, hlavně však městu Filadelfii a Církvi v Americe. Dnes jsme se shromáždili v bazilice svatého Jana v Lateráně, ve vzpomínkách na sv. Jana Křtitele a svatého Jana, apoštola a evangelisty. Dnes na přímluvu svatého Jana Nepomuckého v Praze a svatého Jana Neumanna z Prachatic a Filadelfie, já Jan, neužitečný služebník Církve filadelfské, vyprošuji s vámi zde přítomnými požehnání a ochranu Boží pro českou zemi:

Nechť Bůh zachová a sílí vaši víru,
at' pominou trápení a temnoty dnešních dnů,
at' zase rozkvete sláva křest'anského jména,
nechť Bůh posílí vaši naději v utrpení
a zase obnoví plnost lásky, která vede ke vzkříšení!

Posíláme také naši lásku a pozdravení a vděčnost všemu lidu Božímu, všem duchovním, našim bratřím biskupům a našim bratřím a věřícím v Čechách, z kterých vyšel svatý Jan Neumann, jenž všem nám důrazně připomíná: Stůjte pevni ve víře; a tomuto jeho odkazu vždy věrni zůstaňme!

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Sloupek informací

O SPORECH V KOMUNISTICKÉM HNUTÍ, ZE ŠPANĚL A K JEDNOMU VÝROČÍ

Případ Nikolaje Podgorného, který byl koncem května bez rozloučení odvolán z politického centra Kremlu, naznačil, že Moskva mění politický kurs (H.N. 4. června). Dne 16. června byl do funkce předsedy prezídia Nejvyššího sovětu (— tedy hlavou státu, již byl do té doby Podgorný —) "zvolen" generální tajemník komunistické strany Sovětského svazu Leonid Brežněv, který tak poprvé v dějinách SSSR spojuje oba nejvyšší úřady sovětské moci v jedněch rukou. (Připomeňme si, že v Československu se tento systém diktatury "osvědčil" již třikrát: za Klementa Gottwalda, který byl v letech 1948—1953 předsedou, resp. předsedou a generálním tajemníkem KSČ a prezidentem republiky, pak za Antonína Novotného, prezidenta a 1. tajemníka ústředního výboru KSČ 1957 — leden 1968 a nyní za Gustáva Husáka, který je od předloňska rovněž šéfem strany i administrativy.) Stojí za zmínku, že přednesením návrhu na zvolení Brežněva do jeho další funkce byl pověřen Michail A. Suslov, jenž je již od časů J. V. Stalina vedoucím představitelem ideologie "tvrdé ruky".

□

KREML UDĚLUJE DŮTKY

Nový kurs začíná být znát. Jako první se o tom přesvědčili japonští komunisté, kteří si před časem dovolili v "otevřeném dopise" adresovaném ústřednímu výboru sovětské komunistické strany vyslovit požadavek navrácení Kurilských ostrovů do japonské správy. V neděli 12. června se jim dostalo odpovědi v obsáhlém redakčním článku moskevské PRAVDY (— denní náklad v roce 1975: 9,200.000 —) nadepsaném "V rozporu se zájmy míru a dobrého sousedství".

Japonským komunistům bylo sděleno, že se "pustili na kluzkou cestu" prý "nezákonných nároků". PRAVDA je poučila, že "Japonsko se v důsledku druhé světové války vzdalo všech práv, právních a dalších nároků na Kurilské ostrovy. Krymská dohoda z 11. února 1945, kterou podepsaly Sovětský svaz, USA a Velká Británie, stanovila, že se Kurilské ostrovy postupují Sovětskému svazu". Stanovisko japonských komunistů, napsala PRAVDA dále, "neodpovídá zájmům bezpečnosti na Dálném východě a v Asii a je v příkrém rozporu s procesem uvolňování mezinárodního napětí a navazování mezinárodní spolupráce".

Představitelé KS Japonska se k "otevřenému dopisu" do Moskvy odhodlávali asi s těžkým srdcem — jestliže však chtěli dokázat, že i jejich strana hájí **národní** zájmy, **museli** tak učinit. Kurilské ostrovy mají strategický význam, neboť "hlídají" Japonsko ze severu, avšak jejich oblast je také krajně důležitá pro rybolov, který zásobuje Japonce jejich hlavní potravou. Japonští komunisté podporovali kampaň, žádající odchod Američanů z Okinawy. Domnívali se snad nyní ,že Sověti pustí z ruky i jen zdibec půdy, kterou nějak získali? Pravděpodobně nikoliv. Čteme-li "mezi řádky" redakční odpovědi moskevské PRAVDY, šlo jim jen o to, postavit se do hezkého světla — a jsou na cestě k úzké spolupráci s čínskými komunisty. A především proto jim byla uštědřena důtka. —

A něco podobného se stalo 23. června Santiago Carillovi, vůdci španělských komunistů. To je datum vydání mezinárodního komunistického týdeníku NOVAJA VREMJA (Nová doba), který vychází v sedmi jazycích, samozřejmě i česky. Carrilo — který se teprve před několika měsíci směl vrátit do Španělska z francouzského exilu — vydal přibližně ve stejné době knížku nazvanou "Eurokomunismus a stát", o níž je prý velký zájem, protože jako první svého druhu hovoří o nutnosti podřídit politiku západních komunistických stran **národním**, nikoliv **moskevským** zájmům. A autor navíc obviňuje sovětské vedení, že "plně neodhalilo metody stalinismu" a "porušuje lidská práva a brzdí hospodářský pokrok".

NOVAJA VREMJA odpovídá Carillovi — a v jeho osobě, ovšem, všem stoupencům "eurokomunismu" především v Itálii a ve Francii — že takové myšlení "je plodem buržoazních teoretiků", že je "projevem protisovětského postoje" a "chce diskreditovat především Sovětský svaz a socialistické státy", které vyznávají "proletářský internacionalismus".

Právě před rokem (— přesněji v červnu 1976, viz H. N. 10. července —) se ve Východním Berlíně konala konference komunistických stran, na níž i Moskva schválila "právo národních stran na vlastní cestu". Samozřejmě to nebylo myšleno doopravdy, jak nyní potvrdil úvodník NOVÉ DOBY, který v polemice se španělským "eurokomunistou" vyzdvihl, že je jen "jediný pravdivý komunismus", totiž ten "Marxe, Engelse a Lenina". Brežněv byl z očividně taktických důvodů vynechán.

Můžeme být zvědaví, jak na moskevskou ofenzivu proti západo-evropským komunistům zvláště Francie, Itálie, Španělska (— ale také například Velké Británie —) budou napadení reagovat.

Štěpení komunistického hnutí je pro vyznavače demokratického pořádku dobrou zprávou. —

□

PROZATÍMNÍ VÝSLEDKY ZE ŠPANĚL

Naposled jsme si ve Sloupku vyprávěli o Španělsku dne 11. června — o nadcházejících volbách. Dovolte mi dodatečně zaznamenat, co se od nich očekávalo za komunistickou oponou. Cituji pražské RUDÉ PRÁVO z 3. června, z komentáře nadepsaného "Rozehraná drama": "Příprava voleb ve Španělsku probíhá v bouřlivém ruchu. Za všelijakými vystoupeními, zmatky a lžemi se skrývá složitá skutečnost, jež má mnoho hlubších významů, ale jediné logicky postižitelné řešení. Španělsko je v procesu velkých politických zápasů, jež nemají obdoby v poválečných letech. Miliony Španělů žádají skutečnou změnu politického režimu. Opoziční síly se sjednocují. Iniciátorem této politiky národní shody byla Komunistická strana Španělska.'

Autor citovaného komentáře je dnes možná v nemilosti, protože to se svojí analýzou přehnal. K urnám přišlo přes 20 milionů voličů a největší počet hlasů získala kandidátka "Svazu demokratického středu", vedená ministerským předsedou Adolfo Suárezem. (H.N. 11. června.) Získala 34 procent hlasů, 165 z 350 křesel v parlamentě, 105 z 207 v senátě, k čemuž dopomohl král Juan Carlos, který má podle dosud platné ústavy právo 40 senátorů **jmenovat**.

Jestliže vezmeme v úvahu, že Suárezův "Svaz" je seskupením 13 politických stran — vyšla z voleb jako nejsilnější "Socialistická dělnická strana", která dostala 28,5 procent hlasů, 119 poslanců a 60 senátorů. Oba vítězové se však shodují v tom, že Španělsko má být **demokracií** — a to je na výsledku voleb to nejdůležitější! Komunisté dostali jen něco málo přes devět procent hlasů. Španěle — dodávám ke svrchu citovanému komentáři RUDÉHO PRÁVA — opravdu požádali o "skutečnou změnu politického režimu". **Nikoliv ve směru ke komunosocialismu!** A prý právě proto napadla ted' Moskva "eurokomunistu" Santiaga Carrilo. Protože neuspěl.

Jaksi na okraji. Dne 3. června byl novým čs. velvyslancem ve Španělsku jmenován dr. Zdeněk Pisk, který jako tajemník čs. mise u OSN byl v červenci 1966 vykázán co by "persona non grata", nechtěná osoba, špión. Co bude dělat v Madridě?

□

VÝROČÍ PODRUČÍ

Evropa byla na konci druhé světové války v roce 1945 na pokraji hospodářské zkázy, která by byla postihla i spojence vítězů, i ty poražené. Pokud jde o tuto historii, můžeme být pyšni, že to byly Spojené státy, jejich administrativa v roce 1947, která ústy bývalého generála invazních armád, tehdy pak státního sekretáře George Marshalla navrhla dne 5. června 1947 pomocný program pro Evropu, jenž na věky bude spojen s jeho jménem: Marshallův plán.

Když o něm v Harvardu mluvil, tak posluchači ještě nepochopili, o jak velkou věc šlo. Spojené státy projeviły úmysl a pak také skutečně investovaly biliony dolarů do evropského hospodářství. V některých zemích to vedlo k ekonomickým "zázrakům" (Západní Německo jako příklad), ve většině v té první poválečné fázi k ustálenějšímu hospodaření.

K účasti na "Marshallově plánu" byly pozvány i státy, které se mezitím octly pod komunistickým vlivem. Například Polsko — a také i Československo. A tehdy začala historie kapitulace československé politiky před politickými záměry Sovětského svazu.

V knize "Na rozhraní dvou epoch" konstatovali její autoři (J. Belda, M. Bouček, Z. Deyl, M. Klimeš) na podzim 1967 pohoršeným tónem: "Ačkoliv moskevská PRAVDA již 22. června 1947 napsala, že Marshallův plán je manévrem, který má ospravedlnit Trumanovu (tehdejší prezident USA, pozn. J.N.) politiku, a V. Molotov (tehdejší ministr zahraničních věcí SSSR, pozn. J.N.) 2. července opustil přípravnou pařížskou schůzku, **přesto** československá vláda 4. července a předsednictvo vlády 7. července pozvání na konferenci (o Marshallově plánu, plánovanou na 12. července, pozn. J.N.) přijaly, vycházejíce z předpokladu, že konference se zúčastní i Polsko."

Dne 9. července 1947 odletěla do Moskvy čs. vládní delegace k jednání o obchodní smlouvě, které bylo veřejnosti ohlášeno již měsíc předtím. Ještě týž večer byl tehdejší předseda čs. vlády Klement Gottwald dvakrát u Stalina a oznámil pak členům delegace, že "Stalin soudí, že bychom měli účast odvolat". Okamžitě byl do Prahy odeslán pokyn, aby se sehnali dosažitelní členové vlády a přislíbenou účast na konferenci o Marshallově plánu odvolali. Stalo se na 96. mimořádné a tajné schůzi vlády dne 10. července 1947. Cituji z výše zmíněné knihy:

"Pro Československo by byla bývala nesporně nejvýhodnější další úzká spolupráce velmocí ... (avšak) působila tu třídní i ideová spřízněnost se Sovětským svazem." Řečeno jasněji, poplatnický vztah.

Jan Masaryk prý tehdy prohlásil po návratu z Moskvy — říkají soukromé prameny: "Jel jsem tam jako československý ministr zahraničních věcí, vrátil se jako Stalinův pacholek." Tehdy před 30 lety se v ČSR jasně projevila sovětská navláda.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

July 2., 1977 — Vol. II., No. 27.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

NÁŠ SPOLEČNÝ ÚKOL

Výňatky z proslovu dr. LIBORA BROMA, proneseného na XXI. Československém dni v Chicagu

Léta Páně 1977 nemohlo být důstojnějšího dne pro tuto krajanskou oslavu než dnešního 19. června, kdy je prohlášen za svatého první Američan, první americký biskup — náš krajan a prachatický rodák — blahoslavený Jan Nepomuk Neumann.

Život svatého Jana Nepomuka Neumanna, zasvěcený vznešené myšlence víry, naděje a lásky v tomto zemském slzavém údolí a uctívaný nyn po celém světě, je pro nás nejzářivějším příkladem jak krajan splnil svou povinnost vůči lidstvu a Bohu.

Setkáváme se zde v čase neslýchaných civilisačních pastí za železnou oponou a berlínskou zdí, udržovaných jako moderní velkcaréna pro samovolné okupace, expropriace, deportace a invaze, pro strašná národní, rasová a třídní vyhlazování; v čase rozpadu velkých, hrdých národních celků na ctižádostivé menšiny, bezmocných menšin na protikladné třídy, zdecimovaných tříd na poslušné masy a bezmocných mas na socialistickým státem manipulované, zubožené jednotlivce.

Setkáváme se zde uprostřed největších národních emigrací v dějinách lidstva, vpravdě druhého stěhování národů, kdy se lidské bytosti jako psanci vrtikají v milionech z tyranství, žebroty, beznaděje a lži kamkoliv do širého svobodného světa v zoufalém úsilí o záchranu holého života a posledních mravních statků; uprostřed ustavičného volání z těžce zkoušené vlasti od našich otců a matek, bratrů a sester, starců a dětí — studentů, kteří planou v srdcích odporem jako pochodeň Jana Palacha, duchovních vůdců, kteří hájí odvěkou víru až do mučednického konce jako kardinál Trochta, a světoznámých učenců, kteří kladou svá životní díla a tělesnou existenci na oltář nezadatelných lidských a národních práv jako profesor Patočka.

Za takových mučivých okolností stojíme zde všichni v bolesti jako rovni a ptáme se, co vůbec můžeme učinit v tak vyjímečném údobí dějin. Co může učinit drobný český či slovenský člověk v čase tak osudných událostí, kdy všichni jako národ a jako lidé jsme vystaveni závěrečné mravní zkoušce. Kdy každý z nás můžeme očekávat jen dlouhá léta nejistoty a nebezpečí. Kdy revoluční síly otřásají světem, předkládají tvrdé otázky, vyžadují tvrdé odpovědi a očekávají ode všech tvrdé činy — společný a trvající závazek.

V podobné situaci jeden dě jinný velikán odpověděl svému národu těmito slovy:

"Jestliže nebudete bojovat za to, co je správné, když můžete vyhrát bez krveprolití, jestliže nebudete bojovat, když vítězství je blízké a nepříliš nákladné, pak jednoho dne budete musit bojovat se vší nepřízní osudu proti sobě a jen s velmi nejistou možností svého přežití. A je možné, že dojdete k nejhoršímu okamžiku, kdy budete bojovat bez jakékoliv naděje a jen proto, že je lépe zemřít než žít jako otroci."

Co může československý exulant učinit v takové době? Může učinit vše. Může splnit svou povinnost.

Čechoslováci se nenalézají v americkém exilu, aby prostě užívali a zneužívali svobody myšlení, slova, pohybu, shromáždění a svědomí, těch nejdražších darů, které svobodný svět může poskytnout, ale aby veškerou svou životní zkušeností přispěli k přežití tisícileté křesťanské civilisace, jež přinesla své nejlepší plody právě na tomto hrdém světadile, v tomto Novém světě.

Čechoslováci uprchli z domoviny znásilněné nacismem a komunismem, aby se stali mluvčími jejích nejlepších myšlenek, prohlášení a chart, na nichž se nyní tak svorně podílejí vskutku všichni lidé, od ukřižovaných republikánů a umlčených demokratů do zmatených socialistů a kajících se marxistů, od vlasteneckých Slováků do kosmopolitních Čechů, federalistů, separatistů a lidí všeho druhu, kteří prostě věří a vidí, že sovětskému žaláři národů nastává pomalý konec.

Situace za železnou oponou a berlínskou zdí, na územích Polska, Československa, Mad'arska, Rumunska, Bulharska a Jugoslávie opravdu vře a vír proniká stále více na povrch. V Polsku dvě třetiny obyvatelstva manifestuje každou neděli za svobodu tím, že chodí na

(Dokončení na str. 11)

Švýcarský důstojník prováděl špionáž pro Sověty

Lausanne. — Švýcarský brigádní generál ve výslužbě Jean Louis Jeanmaire, 67-letý, bývalý ředitel švýcarské protiletadlové obrany se právě zodpovídá před vojenským soudem v Lausanne z obvinění, že v letech 1962—1975, kdy byl v aktivní službě, prováděl špionáž pro Sověty. Bylo zjištěno, že předával tajný vojenský materiál sovětskému velvyslanectví v Bernu.

Má se za to, že Jeanmaire předal Sovětům informace o tom, jak má být provedena mobilizace. Svou špionážní činnost kryl tím, že ze sebe dělal velkého vlastence a stále varoval před nebezpečím komunismu. V uvedené době byl častým hostem v bytě sovětských vojenských atašé. Protože ve Švýcarsku se neprovádí trest smrti, Jeanmaire bude nanejvýš odsouzen k 20 letům vězení.

Srbský redaktor a 9leté děvče zavražděni v Chicagu

Chicago. — Dragisha Kasikovich, 45letý redaktor srbského exulantského, silně protikomunistického týdeníku "Sloboda", vydávaného v Chicagu "Serbian National Defense Council of America" a 9letá dcera jeho snoubenky Ivanka Milosevich, byli v neděli ráno nalezeni zavražděni v úřadovně tiskárny zmíněného časopisu, 3909 W. North Ave. Zavražděné v místnosti úřadovny našla v ranních hodinách matka Ivanky, paní Dragica Milosevich, která o víkendech pracuje jako číšnice v srbské restauraci, odkud se vracela do svého bytu, který je v domě, kde je úřadovna Srbské národní rady, kde pracuje jako písařka. Její devítiletá Ivanka byla patrně zavražděna z toho důvodu, aby neprozradila, kdo Kasikoviche zavraždil.

Kasichovich, který přišel do Spojených států v roce 1965 z rodné Jugoslávie, kde byl vězněn z politických důvodů, byl jednou z předních osobností srbského exilu v USA. Časopis "Sloboda" ostře kritizoval jugoslávský Titův režim. Nedávno v jednom článku Kasikovich odhalil způsob, jak komunisté infiltrovali srbskou církev ve snaze zničit ji. A pomáhal také předsedovi Srbské národní rady dr. Uroshovi Sefferovi s dokumentací o politických vraždách a věznění z politických důvodů v Jugoslávii pro zprávu pro U.S. State Department, která měla informovat U.S. delegaci ještě před jejím odjezdem na Bělehradskou konferenci.

Chicagská policie se sice domnívá, že nejde o politickou vraždu, ovšem vrah anebo vrazi nebyli dosud nalezeni. Dr. Urosh Seffer s celým srbským exilem jsou pevně přesvědčeni o tom, že pachatelem vraždy je buď přímo jugoslávská tajná policie anebo její chicagští agenti. Jugoslávská tajná policie provedla v posledních letech vraždy předních osobností jugoslávského exilu v Belgii, ve Francii a v Západním Německu.

V sobotu předtím se konala v témže domě schůze Srbské národní rady, jíž se zúčastnilo asi 90 jejích členů. Je možné, že tato organisace je infiltrována komunistickými agenty, stejně jako jsou jimi infiltrovány také emigrantské organisace ostatních národů, porobených komunisty. Redakce časopisu "Sloboda" dostávala v poslední době písemné i telefonické výhružky, vydavatelům časopisu bylo vyhrožováno zastřelením, budou-li pokračovat v psaní proti komunismu. Redaktor Kasikovich byl velmi opatrný a pečlivě zavíral na zámek úřadovnu. Vrahem byl tedy někdo, koho znal, komu důvěřoval a proto jej pustil dovnitř.

Policie se domnívá, že smrtící zbraní byly nůžky; u obou zavražděných bylo napočítáno 90 bodných ran. Oba byli pak utlučeni, či ušlapáni a možná, že bylo užito i střelné zbraně.

Za velké účasti přátel a známých byl v pátek 24. června po církevních obřadech v klášteře sv. Sávy v Libertyville pochován odvážný, srbský protikomunistický novinář a malá nevinná Ivanka Milosevich.

"Paní Marino, tuhle přadní vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!".

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

SVU, CHICAGO, ILL.

Předprázdninová schůzka chicagské místní skupiny Společnosti pro vědy a umění nesla název **"Návštěva v ateliéru"**. Členové a přátelé SVU se tentokrát setkali v prostorách ateliéru výtvarníka Ervína Synka, aby si pohovořili o funkci, jakou má umění pro život člověka.

Za nepřítomného předsedu prof. Schwarzenberga, který odcestoval do Evropy, převzala řízení schůzky členka výboru Vlasta Vrázová. Ve svém úvodu zhodnotila nejprve činnost skupiny v první polovině tohoto roku, především pestrost námětů schůzek, která přispívá ke stále se rozšiřujícímu okruhu jejích účastníků. Potom zahájila program, který sestával jednak z části přednáškové, jednak z prohlídky výtvarných děl v ateliéru vystavených.

Jejich různorodost určila i téma úvahy, kterou přednesl prof. František Svejkovský. Soustředil se v ní ke dvěma základním otázkám: 1. ke vztahu mezi myšlenkou a její realizací prostřednictvím materiálu a uměleckých postupů a 2. ke vztahům mezi uměním a průmyslovou uměleckou výrobou. Ve stručném ohlédnutí do historie i na situaci současnou ukázal, jak oba póly — idea a tvorba, umění a umělecké řemeslo — spolu navzájem souvisejí a se prostupují. Z jejich plodných setkání a konfrontací se rodí jak vývoj techniky, tak vývoj umění v jeho nejrozmanitějších podobách.

Všechny tyto pojmy jsou složkami života, neboť do něho vnášejí podněty vidět svět kolem nás i náš vztah k němu z jiného úhlu než pouze praktického nebo vědeckého, vidět jej z úhlu estetického vztahu ke skutečnosti. Takovou možnost dává nejen obraz nebo socha, ale i užitkový umělecký předmět, spjatý s každodenním životem i s naším běžným životním prostředím.

Po skončení úvahy prof. Svejkovského byl vyzván E. Synek, aby se rozhovořil o své práci. Ve svém projevu se soustředil především k problémům zvláštních technik při využívání syntetického materiálu v umělecké práci. K tomuto výtvarnému směru ho přivedla dlouholetá praxe v oblasti plastických hmot.

Poznatky získané z projevů obou přednášejících si potom mohli přítomní konkrétně ověřit na vystavených dílech, zaujímajících rozmanitostí materiálu i zpracováním. Práce se štětcem se tu střídala s uměleckým ztvárněním dřeva, kovu a plastických hmot, kde zvlášť upoutaly pozornost reliéfy tzv. iceartu, kdy E. Synek zvláštním zpracováním průhledné syntetické hmoty dosahuje vlastností ledové tříště s jejím světelným lomem paprsků.

Byla to další ze zdařilých schůzek chicagské skupiny SVU. Poslední předprázdninovou akcí SVU byla hromadná návštěva výstavy "Treasures of Tutankhamun" ve čtvrtek 16. června.

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd., Berwyn
INVESTICE — PŮJČKY
Dlouhá léta zkušenost

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC 6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST Též služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (Zejména Americké Občanství) VOLEJTE: 795-7100

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

JAN PÍŠKA:

INTERVIEW S FOKOLARINEM JENDOU

Nedaleko Říma, ve Frascati, žije můj přítel, mladý bohoslovec Jenda. Jelikož má ještě letos, jak jsem se dozvěděl, odjíždět do Argentiny, rozhodl jsem se ho navštívit. Ve Frascati mně lidé ochotně ukázali ulici, via Massaia, ve které Jenda bydlí. Šel jsem již asi 10 minut stále do kopce, domů ubývalo, ulice se proměnila v lesní cestu. Ta mě dovedla k osamocenému objektu. Zdá se, že je to nějaký starý klášter. Zvoním na dveře. Nepřichází mi však otevřít ctihodný mnich s plnovousem, ale jeden mladý muž v civilu. Ptám se, jestli tu bydlí můj přítel. Ochotně mě zve dál a mikrofonem ho volá. Mezitím se dozvídám, že onen mladý muž je z Malty a za nějaký týden by měl odjet na Filipíny. Jenda však již přichází a srdečně mě zve do místnosti pro hosty. Dlouho jsme spolu hovořili, zůstal jsem tam i na oběd. Jenda mě provedl po jejich domě, rozsáhlém parku a zahradě. Jistě i vám by se tam líbilo. Pozval jsem tedy Jendu k nám do Říma, aby nás alespoň slovem seznámil s prostředím, ve kterém žije.

Z Říma se jeho zajímavá zpráva dostala nyní až k nám, do redakce H.N., a poněvadž je Jenda Čech-exulant, máme za to, že jeho životní cesta bude zajímat i naše čtenáře.

* * *

A: Hned při příchodu do vstupní haly mne upoutala velká fotografie sympatické ženy. To je Chiara Lubich. Co s ní máte společného?

B: To je naše zakladatelka, jsme totiž fokolarini.

A: Promiň, že tě přerušuji, mohl bys tedy nejprve našim lidem stručně naznačit, co to fokolarini jsou?

B: V roce 1943 byl bombardován Trident, a s tímto bombardováním padalo také mnoho lidských ideálů. Chiara a několik děvčat spolu s ní, jež se setkávala mezi sebou v protileteckých krytech, učinila právě tuto zkušenost. Jedna měla jako ideál rodinu, ale snoubenec se nevrátil z fronty, jiná studium, ale university byly zavřeny. Říkala si, "musí přece být nějaký ideál, který ne-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

14. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ponížením svého Syna jsi padlý svět pozvedl. — Uděl svatou radost svým věrným, — které jsi vysvobodil z troctví hříchu, — a dej, aby se i na věčnosti radovali s tebou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 66, 10-14c)

Veselte se s Jeruzalémem, jásejte nad ním všichni, kdo jej milujete, radujte se s ním, radujte se všichni, kdo nad ním naříkáte, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste srkali s rozkoší ze zdroje jeho slávy.

Neboť tak praví Hospodin: "Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávu národů.

Kojenci jeho budou neseni na zádech a na klíně budou laskáni. Jako když matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu.

Až to uvidíte, zaraduje se vaše srdce, jako tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALAŤANŮM (Gal 6, 14-18)

Bratři! U mne se nikdy nestane, že bych svou chloubu kladl do něčeho jiného než do kříže našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření.

A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, i na (pravé) Boží Izraelity.

A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť já na svém vlastním těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi.

Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi, bratři. Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 10, 1-9)

Pán ustanovil ještě sedmdesát jiných (učedníků) a po dvou je poslal před sebou do každého města a místa kam chtěl sám přijít.

Řekl jim:

"Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal na svou žeň dělníky. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec, ani mošnu, ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte.

Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: 'Pokoj tomuto domu!' A bude-li tam muž hodný pokoje, váš pokoj na něm spočine; jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají, neboť 'dělník má právo na svou mzdu!' Nepřecházejte z domu do domu. A když přijdete do některého města a tam vás přijmou, jezte, co vám předloží; uzdravujte tam nemocné a povězte lidem: 'Přiblížilo se k vám Boží království'."

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS, 788-8500

SVATÝ JANE NEPOMUKU NEUMANNE ORODUJ ZA NÁS!

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Zdá se jim, že podobně jako medvěd přezimuje ve stavu snížené životnosti, mohou i oni život prospat, aniž zvolí život buď pro Boha, nebo proti němu. Ale »přezimování« není únikem; zima jednou přejde a člověk se bude muset rozhodnout. Ovšem ve skutečnosti už sama volba lhostejného postoje je rozhodnutím. Bílé ploty nezůstanou bílými, nebudeme-li se o ně starat; brzy zčernají. A protože jsme stále stahováni dolů na úroveň zvířete, už sama skutečnost, že se tomu nebráníme, vede k naší zkáze. Právě tak, jako je život souhrnem sil čelících smrti, musí být lidská vůle souhrnem sil vzdorujících frustraci. Člověk, který požil jed, může protijedu buď nedbat, nebo jej vyhodit z okna – výsledek bude stejný, protože smrt je již na postupu. Sv. Pavel nás varuje: »Jak se zachráníme, budeme-li nedbalí...« (Žid 2: 3). Již tím, že nepostupujeme vpřed, dáváme se na ústup. V duchovním životě nejsou roviny: je buď vzestup, nebo sestup. Vlastně i lhostejnost je jen intelektuální pózou. Vůle se musí rozhodnout. A i když »lhostejná« duše věčnost výslovně nezavrhuje, je sama věčností odvržena. Nepoužité hřivny nám budou vzaty a Písmo sv. praví: »Protože jsi vlažný a nejsi chladný ani vřelý, vyvrhnu tě ze svých úst« (Zjev 3: 16).

Vraťme se k nejvyšším alternativám; člověk si může zvolit buď pozemskou lásku s vyloučením božské lásky, nebo božskou lásku, která v sobě zahrnuje i zdravou, svátostnou lásku pozemskou. Může učinit buď duši poddanou tělu, nebo tělo poddaným duši.

Zamysleme se napřed nad těmi, kteří řeší svou úzkost odklonem od Boha. Končí zcela jistě tak, že nahrazují božskou lásku některým z falešných bohů.

Tímto bohem může být vlastní *já, ego*. Tak je tomu v ateismu, popírá-li se lidská závislost na pravém Bohu, nebo povyšuje-li se lidské přání a rozkoš na absolutní zákon, či je-li svoboda interpretována tak, jako že si každý může dělat, co se mu zlíbí. Klanějí-li se lidé takovému nepravému bohu, zavrhují náboženství jako racionalizaci, jako únik, nebo dokonce jako projev strachu před povýšením svého vlastního já na nejvyšší míru všech věcí.

Ateista hřeší pýchou; to znamená, že předstírá, jako by byl něčím, čím ve skutečnosti není, totiž bohem. Pýcha je nezřízená sebeláska, povýšení vlastního odvozeného a relativního já na absolutno. Snaží se utišit žízeň po nekonečnu tím, že dává zdání božství vlastní konečnosti. Někdy pýcha zaslepuje vlastní já tak, že nevidí svou slabost, a stává se tak »horkou« pýchou; jindy svou slabost poznává a překonává ji sebe přeháněním, a stává se tak »chladnou« pýchou. Pýcha zabíjí schopnost dát se poučit a činí člověka neschopným přijmout Boží pomoc. Omezené poznání malého ducha si předstírá, že zahrnuje vše a že je absolutní. Ve vztahu k jiným intelektům vyvíjí dvojí techniku – buď techniku vševědoucnosti, kdy se snaží přesvědčit ostatní, jak mnoho toho sám ví, nebo techniku nevědomosti, kdy dokazuje ostatním, jak málo toho vědí oni. Neuvědomuje-li si člověk svou pýchu, stává se většinou nevyléčitelným, protože zaměňuje pravdu za svou pravdu. Pýcha je přiznáním k slabosti, tajně se obává každé soutěže a děsí se rivalů. Těžko ji lze vyléčit, pokud je postižená osoba ve vertikálním postavení, zdravá a úspěšná; lze ji však vyléčit, je-li pacient v horizontální poloze, tj. je-li mu zle a ztratil-li iluze. Proto jsou v období pýchy nutné katastrofy, aby přivedly člověka zpět k Bohu a k spáse jeho duše.

Ateistovým nepravým bohem může být *jiná osoba*, milovaná ne pro svou lidskou hodnotu, ale jako objekt, kterého se lze zmocnit a kterého lze použít pro vlastní potěšení. V takovém případě se používá k oslabení tohoto objektu slov vypůjčených ze slovníku náboženství: »zbožňuje se«, »anděl«, »bůh«, »bohyně«. Z toho pramení hříšná žádost – zbožštění druhé osoby jako cíle a smyslu života. Hříšná žádostivost není nutným důsledkem tělesnosti, podobně jako šedý zákal není způsoben viděním; vzniká spíš ze vzpoury těla proti duchu a ze vzpoury člověka proti Bohu.

Jak praví sv. Augustin:

»Říká-li někdo, že tělo je příčinou hříšnosti duše, nezná pravou povahu člověka. Tato náklonnost ke zlému, kterou duše tak těžce nese, je trestem za prvotní hřích a není jeho příčinou. Hříšné tělo nepřivádí duši ke hříchu, ale hřešící duše způsobila porušenost těla. Z této porušenosti sice povstávají jistá nabádání ke hříchu a některé hříšné touhy, ale ze všech hříchů špatného života nemů-

žeme vinit tělo, protože pak bychom ďábla, který tělo nemá, učinili prostým hříchu.«

Vzpoura (nebo žádost) těla má mnoho společného s pýchou. Dobytí žádoucí bytosti může i sloužit potřebě člověka vynášet sebe příliš nad jiné. Ale s ukojením žádosti přichází pocit beznaděje (nebo zahanbení), způsobený vnitřním napětím nebo smutkem ze špatného svědomí. Právě tento výsledný pocit odlišuje celou věc od čistě biologického jevu; u žádného jiného stvoření kromě člověka se nesetkáváme s aktem, který by byl tak naplněn vzájemným působením hmoty a ducha, těla a duše. Nemusíme se snad zmiňovat, že hříšná žádost není sám sex v běžném smyslu slova, nýbrž spíš jeho dezorientace – znamení, že člověk se dostal do excentrického postavení, že se izoloval od Boha, že se dal okouzlit tělesným blahem natolik, že se podobá hadu, který se sám požírá a je schopen sám se zničit.

Bohem nevěřících mohou být *věci* vyhledávané jako lék proti pocitu vlastní nicotnosti. Někteří lidé hledají kompenzaci v majetku, který jim dává falešný pocit moci. Vyhledávají vnější přepych, aby zakryli nahotu svých vlastních duší. Zbožnění majetku vede k tyranii a nespravedlnosti k druhým, a tak vzniká hřích *lakomství*.

Lakomství je hmotným vyjádřením vlastní nedostatečnosti a odporu k vznešené pravdě, že » naše dostatečnost je od Boha«. Člověk chce nahradit své vlastní nedostatky pozemským zbožím a duše tak doufá, že se jí podaří alespoň dočasně uniknout před samotným božstvím. Každý horlivý zájem o přepych je známkou vnitřní chudoby. Čím méně milostí je v duši, tím více ozdob musí být na těle. Adam s Evou si uvědomili až po pádu, že jsou nazí: dokud byly jejich duše naplněny původní spravedlností, byla jejich těla obestřena její září natolik, že oděv nepotřebovali. Jakmile však ztratili vnitřní, božské bohatství, začali hledat náhradu v hmotném, vnějším světě. Nadměrná starost o časné bezpečí je jedním z projevů, že společnost ztratila věčné bezpečí. Honba za bohatstvím a přepychem může být nekonečná a dočasně může duši bez Boha uspokojovat. Člověk může dosáhnout vrcholu nějakého okrajového hmotného prospěchu např. shromažďováním zmrzlinových kornoutů, ale nedosáhne ho už, bude-li shromažďovat úvěry; tam může mít nekonečné ambice. Člověk se snaží stát se bohem uspokojováním své nekonečné touhy po bohatství, jakmile začne ochuzovat své vlastní nitro.

» *Život se chce zabezpečit proti prázdnotě, která v něm zuří. Proti nebezpečí věčné prázdnoty staví časné pojištění ... sociální zabezpečení, starobní důchody apod. Nepramení to o nic méně z metafyzického zoufalství než z hmotné bídy.*

Pýcha, smilstvo, lakomství; ďábel, tělo a svět; pýcha života, žádostivost těla a žádostivost očí vytvářejí novou, nesvatou trojici, která člověka odvádí od Nejsvětější Trojice a od objevu vlastního smyslu života. Právě o těchto třech věcech mluvil náš Pán v podobenství o lidech, kteří byli pozváni na hostinu: jeden se vymlouval, že koupil statek, druhý, že koupil spřežení volů, a třetí, že si přivedl do domu ženu. Láska k sobě samému, láska k druhému člověku a láska k majetku nejsou samy o sobě něčím špatným; stávají se zlem tenkrát, jsou-li samoúčelné a jsou-li odtrženy od svého pravého smyslu – přivádět nás k Bohu. Právě proto, že lidé zneužívají sebelásky, lásky k druhým a lásky k majetku, doporučuje církev tři sliby – *slib poslušnosti, čistoty a chudoby* – jako zadostiučinění za ty, kdo si vytvářejí boha ze svých názorů, ze svého těla a ze svých peněz. Soustředí-li se touha lidského srdce na něco menšího, než je Bůh, má to za následek úzkost a frustraci, protože všechny světské radosti, pokud jsou považovány za nejvyšší cíl, projeví se jako pravý opak toho, co jsme očekávali. Očekávání je radostné, ale naplnění nás znechutí. Z tohoto zklamání se rodí menší úzkosti, tak dobře známé moderní psychologii. Avšak kořenem úzkostí je nesmyslnost života, kterou člověk pocítí, jakmile opustí dokonalý život, pravdu a lásku, kterou je Bůh.

Možností, jak se vyhnout těmto úzkostem, je opustit sám sebe: ne tak, že by se duch poddal tomuto světu, tělu a ďáblu, ale čistým sebezáporem, kterým se tělo učí kázni a podřizuje se duchu, a celá osobnost se tak zaměřuje k Bohu. Základní úzkost života překonáváme trojím způsobem a každý přináší duši mír, jaký znají jen lidé oddaní Bohu: 1) ovládáním svých žádostí a přání, 2) přenesením starostí z těla na duši, 3) oddáním se do vůle Boží.

1) *Ovládání žádostí.* Úzkost a frustrace jsou následkem nekontrolovaných přání. Duše se stává smutnou a mrzutou, nedosáhne-li toho, po čem touží. V předešlých generacích měli lidé buď méně přání, nebo je lépe ovládali.

(Pokračování příště)

ALOIS JIRÁSEK:

"A ŽIV SE ZNOVU!"

(Výňatek z kroniky "U nás")

(Pokračování z min. čísla)

Stařec, maje oči na něm, počal se usmívat, děkoval a děkoval a zas o funuse začal, že mu ďoučata a hoši ve vsi i v Padolí slibují, že když je nejstarší mládenec, že mu vystrojí pohřeb, že mu půjdou za mládence a za družice.

"Ale co mladí blázni, to se jen tak starýmu člověku smějou —" Řekl to s úsměvem, bez hněvu, jak byl slibem a útěchou farářovou povznesen. U dveří znova překvapen začal děkovat, když mu tam farář vtiskl nějaký groš "na tabák".

A pak stál, drže groše v hrsti sevřené, přihnutě a jak byl, beze všeho, venku přede dveřmi, on, na nějž si nikdo nevzpomněl a jejž dnes sám jemnostpán navštívil, a díval se za farářem, jak odvazuje koně, jak vsedá do sedla, jak vyjel, dav ještě jednou spánembohem. Hleděl za ním v tom sychravém podvečeru, jak zajel na blátivou cestu, za níž, za zčernalými vrbami a olšemi dohoříval sírově žlutý pruh západu.

Sychravý van čechral dlouhé, bílé vlasy starého Plška. Bledě-modré oči jeho, jež se obracely za jezdcem jako za viděním zapadajícím v šero mezi černými vrbami v posledním přísvitu sinavého, žlutého pruhu, zaslzely, a naráz roztřásla zima vyjeveného, vzrušeného starocha. Obrátil se a rychle vkročil, zimou a pohnutím sehnutější, do své klícky, jež se již celá zatmívala.

Farář Havlovický jel opuštěnou silnicí sám a myslil na Plška, na jeho starost o funus, aby mrtvola jeho nebyla na obtíž, na jeho strach, že bude musit od síně k síni.

Tady zase taková výsluha za lopocení po celý život. V stáří, už tak obtížném, ještě strach před hladem o posledních dnech života, že musí vzít žebráckou hůl, ten, který do úpadku dřel —

Faráři se kmitlo, jak Plšek vypravuje vykřikl: "A živ se znova," když mu vzdorná půda vyhodila hak. A na to zas: "A přece se to ud'álo!"

Jaká síla, jaká vytrvalost! Vzpomněl na sebe, že také začíná na takové nepojezdné zemi.

* * *

Starý Plšek se díval z okna malé chaloupky na Dušánkův povcz. Díval se i jak zajíždí, ale nepoznal těch u vozu, ani neviděl, že Dušánek na něj kývá. Přepadlá starcova tvář, churší, jak Doubenův bystrý zrak i s cesty rozeznal, zmizela brzo od okna.

Plšek se zas odploužil k posteli chudých peřin v modrých, uválených cíchách, která ted' celý den byla odestlaná. Polehoval. Jaro mu nesloužilo. To ještě, jak ho farář Havlovický navštívil, byl chlapík. To ještě i do vsi došel pro mléko, sem tam se i stavil, na toulku. A tu všude a skoro po každé žvatlavě vypravoval o padolském faráři, jak u něho byl, že ho jemnostpán navštívil, to že je laskavý člověk, a jak umí se starým člověkem promluvit a jak člověka potěší.

Ve statku u Benešů, kam si pro ten krapet mléka chodil, se i hovorně přiznal dobrák selce, která mu přála, to že mu vzal padelský farář kámen se srdce, že se mu jemnostpán o funus postará, sám že to povídal, tím že mu odpadla veliká starost, oh —

Pak se jen usmál, když Beneščina dcera, velká, na vdávání, jež máslo tloukla, mínila, a co by se tak o funus staral, však že ho má od mládenců pořičských přislíbený, že když je svobodný. Usmál se, hlavou zakroutil, to že je planá řeč, na to že není spolehnutí, to že ho jen ta chasa tak zlobí, ale jináč jistě že by ho nechali ležet jako chcíplou kočku, ale ted' že to má jisté, že bude mít funus jako křest'an.

Věřil v to a tím se těšil, na to doma často vzpomněl a nejvíc v noci, když spaní k němu nemohlo trefit. Myslil na konec, na smrt, ale ne už se strachem, že bude mrtvý obci na obtíž, že jej odtud nějak odtáhnou. A na faráře Havlovického vzpomínal, kdy asi přijede zase do Pořící na cvičení, modlil se za něj za těch bezesných nocí i ráno a navečer kleče na lavici, nebo odpoledne, kdy sedě u stolu říkal růženec.

Modlil se za faráře a přál si toužebně, kdyby mohl do městečka zase jednou do kostela na jemnostpánovo kázání a na mši.

Ale ostatek zimy, jak scházela, jak nerada ustupovala jaru a to jak ji jaro těžko přemáhalo, její bouřlivé větry a plískanice, její sychravé mlhy, zle mu dělalo. A nejhůř vysoký věk, jak se dosýpal čas.

Plšek nemohl dlouho ven; až pak, když slunce hřálo do stěn, do sedničky přes zelený trávník před okny, jež se probělával husími kvítky s rudými poupátky, nutil se z toho svého vězení. Zatoužil po práci jako po chlebu, musil si něco vydělati, protože obcházela chudou, nízkou jeho chatrč druhá starost, ten druhý strach, jenž nejčastěji zvečera, za soumraku vplížil se do jeho chudé světničky, v níž ani hodiny netikaly, když Plšek, nemoha už po světnici ani po síni šukat, sedal nehybně jako pavouk zapředený houstnoucími stíny.

(Pokračování příště)

Interview s fokolarinem Jendou

(Pokračování ze str. 4)

pomíjí." Pochopila tak, že jediný ideál, který žádná bomba nemůže zničit, je Bůh. Je tedy nutné jej hledat, snažit se žít pro něho a ze všech sil mu sloužit v našich bližních každým dnem. Při světle svíčky otevřely spolu evangelium a četly: "Aby všichni jedno byli jako Ty, Otče jsi ve mně a já v Tobě, aby svět uvěřil." Tato věta se pak stala posláním jejich hnutí. Klíčem k této jednotě pak pro ně byla věta Kristova, jenž říká: "Kde dva nebo tři jsou spojeni v mém jméně, tam jsem já mezi nimi." Aby lidé byli pak skutečně spojeni v Jeho jméně, je nutno žít evangelium doslova, a hlavně to, jež On nazývá svým přikázáním: "Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás." A On dal za nás svůj život. Proto i věřící musí být připraveni dát život jeden za druhého.

A: Pokud vím, ty se ale připravuješ na kněžství, máš již vystudovanou theologii. Co maš tedy společného s těmito děvčaty?

B: Když válka skončila, děvčata tento život neopustila a jejich příklad byl brzy následován druhými. Brzy jich bylo v Tridentu 500; mezi nimi i kněží, řeholníci a rodiny, protože nutnost žít evangelium platí pro všechny.

A: A vy jste tedy nějaká řeholní větev tohoto hnutí? Co tam vlastně děláte. Kolik vás tu je?

B: Úředně se náš dům nazývá "kněžská škola". Ve Frascati je nás ted' skoro 90 z 25 zemí. Převážná většina jsou kněží. Jsou tam ale i někteří seminaristé. Naším posláním je pak budovat jednotu mezi kněžími v místě působiště na farách. Zůstáváme tam asi půl roku, jelikož mnozí z nás si uvědomili, že i když jsou kněžími, jejich život neodpovídá tomu, co hlásají. Snažíme se proto vštípit si do paměti, co od nás evangelium žádá, a hlavně žít je v každodenním životě.

A: Jak máte tedy rozvržen denní program? To pořád studujete?

B: Předpokládá se, že většina z nás již skončila vlastní studium, a tak dokonce musíme po dobu těchto 6 měsíců opustit knihy, aby studium nebylo na překážku ve styku s druhými. Žít jako křest'ané, to se člověk nenaučí z knih. Pro mnohé, i pro mne, bylo studium cílem,

(Dokončení na str. 12)

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO. ILL. 60623

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLA.:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři,

Tampa Tribune ze dne 12. května uveřejnila zajímavou reportáž, při jejímž čtení člověka rozbolí hlava. Opět vystupuje na scénu soudruh senátor George McGovern. Tento obdivovatel všeho, co zapáchá komunismem, si vzal za úkol, aby prosadil v senátu zrušení embarga proti komunistické Kubě. Toto embargo (blokáda) již trvá 15 roků. Pan senátor Mc Govern za pomoci senátora H. Humphreye chce prosadit v senátu a kongresu, aby byla Kubě poskytnuta hospodářská pomoc, zvláště pokud se týče potravin. Pan senátor zapomíná, že Castro je pravou rukou a vykonavatelem všech rozkazů Moskvy, zapomíná ten pan povedený senátor, že Castrova Kuba zkonfiskovala majetek amerických společností v hodnotě jednoho bilionu dolarů, aniž dala jediný cent náhrady. Tento pan senátor zaranžoval basketbalové utkání mezi kubánským a americkým mužstvem. Viděli jsme na televisi, jak se vítal s Castrem. Ovšem tato hospodářská pomoc by byla vítána ze strany Moskvy s velikou radostí, nebot' udržování Castrova režimu při životě stojí Moskvu 5 milionů dolarů každý den. Kuba je zadlužena až po uši, jen Moskvě dluží 5 bilionů dolarů. Za to na uplácení dluhu musí odevzdati Moskvě veškerou úrodu cukru a pomerančů. Dalším státům je Kuba dlužna přes 1 bilion dolarů. Co tyto číslice znamenají? To by znamenalo, že americká vláda za peníze poplatníků by pomáhala Moskvě, aby mohla více peněz používat na zbrojení ve svém plánu na ovládnutí světa. Nebot' 5 milionů dolarů denně, které musí dávat Castrovi, by byla slušná výzbroj. Pan senátor zapomíná, že to byli kubánští vojáci, kteří na rozkaz Moskvy pomáhali nastolení komunismu v Angole. Je přeci známo, že stovky kubánských řidičů jezdí se zásobitelskými nákladními auty, zásobující vojsko v Angole. Moskva používá těchto kubánských otroků, aby ovládla jižní Afriku, kolem které vede námořní cesta, kudy jezdí tankové lodě s naftou. To by znamenalo, že jednou by Moskva mohla tuto cestu uzavříti, což by znamenalo úplnou hospodářskou katastrofu v Americe, to by neušetřilo ani tohoto pana senátora, o kterém člověk neví, zda zastupuje ve svém úřadě zájmy Moskvy anebo zájmy lidu, který ho zvolil. Tu by panu senátorovi nezbývalo než chodit pěšky. Další otázkou je, jak se zachová k tomuto návrhu naše administrativa, nebot' si vzala za cíl obhajovati lidská práva. Je dokázanou skutečností, že na Kubě je ve vězeních tisíce lidí, kteří se provinili jen tím, že chtějí žíti jako lidé stvoření k obrazu Božímu. Bude naše vláda podporovati tento šílený plán pana senátora, abychom živili a podporovali vládu, která má na svědomí tisíce lidských životů? Ovšem naše administrativa na tyto skutečnosti, jak se zdá, zapomíná, nebot' již dovolila turistům navštěvovat Kubu. Zde vidíme, jak ten americký, kapitalistický, fašistický dolárek je vítán v komunistických zemích. Další smutnou skutečností je, že američtí businesmeni již navštívili Kubu, aby se orientovali o možnostech obchodu. Ovšem tito lidé budou prodávat třeba i d'áblu, nebot' jim vlast a náboženství zobrazují peníze. Opět se naskýtá otázka, kdo dá těmto obchodním dobrodruhům záruku, že jejich obchody budou finančně zaručeny? Milí čtenáři, na tuto otázku je lehká odpověď. Nikdo jiný než americká vláda. Druhá otázka je, kdo na tyto obchody na dluh bude doplácet? Jen a jen americký poplatník ve formě daní. Je to velice smutné, že v americkém senátě zaujímá místo člověk typu McGoverna, člověk, který jako kandidát na místo presidenta prohlásil, že poleze po kolenou do Hanoje, aby uzavřel mír. Ovšem američtí voliči mu dali pádnou odpověď. Jaká by to byla podívaná, aby president nejvýše vyspělého národa lezl po kolenou k analfabetu v Hanoji. Snad se někomu budou zdáti moje slova trochu tvrdá, ale ten, kdo prodělal komunistické peklo v žalářích, v Jáchymově, ten mi dá plně za pravdu. Nebot' je každému trochu myslícímu člověku známo, že bez pomoci Ameriky by komunismus již dávno neexistoval. Vždyť každá komunisty ovládaná země, Sovětů nevyjímaje je dlužna Americe biliony dolarů za hospodářskou a technickou pomoc. To je nejlepším důkazem toho, že komunismus sám sebe neuživí, že nebýti americké technické pomoci, by tyto země žily na úrovni středověku. Jsem přesvědčen, že v americkém senátě máme dosti prozíravých senátorů, že máme dosti prozíravých kongresmenů, a jsem přesvědčen, že i naše vláda vidí, jakou hru se svobodným světem hraje Moskva a návrh o zrušení blokády proti Kubě zamítne. Je velice potěšující, že náš senátor, který zastupuje v senátě Floridu, je na sto procent proti McGovernovu návrhu. Vážená redakce, milí čtenáři, končím tuto úvahu a jsem rád, že Tampa Tribune se rozhodně postavila na stranu těch, kteří v prvé řadě mají na mysli zájem naší Ameriky. Prosím o modlitby za staré, nemocné, zvláště za opuštěné stařenky a stařečky a též za naši maminku Terezičku. Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

PAISLEY, ONT., CANADA:

Vážená redakce,

zasílám předplatné na Hlas Národa (pozdě, ale přece) s přáním, aby Hlas hlaholil hlasitě do dalších let.

M. Novotný

* * *

Vážený pane Novotný,

srdečné díky za předplatné a za přání "hlaholu" do dalších let. Pevně doufáme, že s pomocí Boží a vás čtenářů překonáme i ty začáteční těžká léta a pak že už to půjde snáze, Srdečně zdraví

všichni z redakce

CLEVELAND, OHIO:

Cténá redakce Hlasu Národa

srdečně vás tam všechny pozdravujeme a zasíláme šek na $20.00, $15.00 na předplatné na celý další rok a $5.00 na podporu Hlasu Národa. Jestli jsme se opozdili, tak nám promiňte. Jsme odedávna zvyklí předplácet české noviny od prvního června. Však už je nebudeme předplácet dlouho, roků přibývá a nemoc se zhoršuje. 24. dubna jsme jen tak skromně oslavili 60 let manželství. To není maličkost, to jsou roky, ve kterých jsme prožili dobré i nedobré. Nejhorší je, že přišla nemoc. Před dvěma roky muž byl raněn mrtvicí. Opatruji jej, jak nejlépe mohu, ale už mě to vše přemáhá. Zvláště proto, že k němu musím vstávat i v noci, nebot' i ze sna mne volá. Někdy mě z toho hlava tak bolí, že musím používat prášky pro spaní. Promiňte, Otče Vojtěchu, tu moji škrábanici, ale doufám, že to po mně přečtete. Tuším, že je to už naposledy, co vám posílám předplatné, poněvadž se necítím moc dobře. Přeji vám proto, at' Vaše práce rozkvétá sto let, i když už Vás nebude a proto Vám též přeji mnoho a mnoho nových odběratelů.

Srdečně vaši

John a Anděla Hudečkovi

* * *

Milí naši Hudečkovi,

zaplat' Pán Bůh za předplatné i za dar na tisk. U příležitosti vašeho manželského životního jubilea hojnost Boží ochrany a milostí vám ze srdce vyprošuje redakce Hlasu Národa a Vám milá paní Hudečková navíc hojnost trpělivosti a síly, kterou potřebujete k opatrování tak těžce nemocného manžela. Ale i tak je to hezké, že vám Pán Bůh dopřál se toho vašeho životního jubilea dožíti společně. Snad ta jarní zeleň a sluníčko vám zase dodají trochu toho životního optimismu. Za to upřímné přání, aby Hlas Národa vycházel až už tady nebudu a za to přání mnoha a mnoha nových odběratelů upřímné díky, ale o tom že už nám snad posíláte předplatné naposledy, nechceme ani slyšet. Vzpomenu si na vás oba modlitbou.

Otec Vojtěch Vít

TORONTO, ONT., KANADA:

Cténá redakce, zasílám vám $20.00 na předplatné Hlasu Národa a zbytek tam, kde to nejvíce potřebujete.

Na váš časopis se vždycky těším, zvláště na Evangelium a na čtení z Písma svatého. Pán Bůh vám žehnej a opatruj ve vaší práci.

Vaše čtenářka

Marie Kloudová

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za předplatné a za dar na podporu tisku. Jsme rádi, že se Vám noviny líbí a že se na ně vždy těšíte. Vždyt' to je ten pravý důvod, proč je děláme, abyste si s radostí mohli aspoň něco přečísti v našem jazyce.

S pěkným pozdravem

Redakce Hlasu Národa

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

neopomeňte navštíviti náš obchod a prohlédnouti si náš bohatý sklad imp. křišťálového skla a keramiky, jehož nový seznam rozesíláme zdarma na požádání.

Nové STEREO rekordy — 33⅓, 12 inčů:

APON-2514 — PÉJME PÍSEŇ DOKOLA (Evening at Czech Village-: U svaté Ludmily — Slavonická polka — Jednou dvakrát — Jeteliček u vody — Fůra slámy — Hajá hajá — Čím čím — Na Vlachovce — Malá písnička — Zdenička — Zvadla růže — Bože Bože Boženko a mnohé jiné. Hraje hudba Břevnovanka, se zpěvem. $4.98.

APON-2515 — MORAVANKA: Javorinka šedivá — V tej milotskej bažantnici — Zavrť sa ně cerečko — Boršická polka — Moje milé premilené jahody — Měl sem frajérečku — Kupala sa Katerina — Ta naše kapela — Hovoranský potůček — Proč ten ptáček pěkně zpívá — Žala naša Anička — To naše stavení — Letochova hospůdečka. Se zpěvem. $4.98.

Poštovné 75¢ na každou zásilku po USA, do Kanady $1.75. — Seznam rekordů zdarma, též nový seznam knih.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Nová zásoba **mlýnků na mák**, kus $14.95, poš. $16.85.

Mák z Holandska, 1 lb. $1.59, poš. $2.80 — 3 lb. poštou $6.70.

Kmín z Holandska, cena stejná jako za mák.

Karlovarské oplatky, plechovka $2.65, poš. $4.50 (dvě poš. $7.75).

Evropské teploměry, kus $3.50, poš. $4.20.

Nový seznam BYLIN, ČAJŮ a KOŘENÍ zašleme zdarma.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného hustho peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD

BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

MONTROSE, KALIFORNIA:

Milý Otče Víte!

Čtvrt století uplynulo ode dne, kdy v červnu 1942 pod obrazem sv. Václava v Kounicových kolejích v Brně padl pod kulemi popravčí čety hitlerových SS — věrný můj přítel, vzácný kněz a ryzí vlastenec, moravský Hanák, P. Adolf Tesař, farář v Ivančicích.

Jeho památka je živá, nevybledla ani po tolika letech, jak o tom svědčí báseň, jež byla diktována láskou a věrností jeho farníků.

Snad někdy, místo povídky, by ji bylo možno uveřejnit v "Hlasu Národa" jako ukázku a doklad toho, jak žili a umírali naši kněží doma ve vlasti — a stále umírají — rozmnožujíce zástup blahoslavených a svatých českého nebe.

Je to "Modlitba Otce Adolfa Tesaře, modlitba poslední noci..."

Děkuji Vám za to předem. S mnoha pozdravy upřímně Váš

Bohumil Smutník

MODLITBA POSLEDNÍ NOCI

(Věnováno památce † P. Adolfa Tesaře, který působil dlouhá léta jako farář v Ivančicích u Brna a pro účast v odboji byl v červnu roku 1942 popraven v Kounicových kolejích.)

Pane — tu mne máš — ach, Pane, Ty sám víš,
že jsem měl rád život a lidi — a jak jsem je měl rád.
Sloužil jsem jim a tím i Tobě jsem sloužil.
Zpovídáním —
vymýval jsem ty uprášené dušičky;
nikdy jsem nedolomil nalomenou třtinu,
rozžíhal jsem pohaslé kahánky
s úsměvem —
Možná,
že jsem někdy měl být přísnější.
Ty víš, můj Bože,
teď už je pozdě si to říkat,
ale kdybych se k nim vrátil,
kdybych se nějakým divem k nim vrátil —
(Ty přece můžeš všechno, můj Bože)
— stejně bych sotva uměl být jiný.

Ty děti, když se mi před oltářem šťouchaly,
nebo když ve škole visely očima na mých ústech,
když jsem je potkával na ulici
s krajícem chleba s marmeládou —
— je možné, můj Bože,
že jsem jim neřekl
všechna poučná slova, která jsem jim měl říct.
Ty sám však víš,
že jsem jim dal všechnu lásku svého srdce.
Koho jim pošleš, prosím, ať je má
tak rád, jak já je míval.

I kostel — ten náš starý krásný kostel —
chtěl by opravu — už dávno na to myslím.
Ale já už při tom nebudu, můj Bože.
Jen s nebe —
dá-li mi Tvá milost dojít nebe —
budu jim pomáhat ve všem.
A nyní — ještě chvíli a budu souzen, můj Pane!
Nevím, co mi připočteš k dobru.
Zda-li mou víru, mou prostou, oddanou víru?
Zda-li mou bezelstnou důvěru v Tebe?
A důvěru v život? Zda-li mou lásku?
Zda-li to pomáhání a orodování
za ty nejmenší a nejchudší z mé farnosti?

Chodívali za mnou zkroušení pantatíci,
abych se přimluvil, abych potlačil
kvůli dceře, políčku, či domku;
i v jiných věcech na poradu —
Nikdy jsem se neptal, co bude za to,
zda-li je častěji uvidím v kostelní lavici.
Udělal jsem pro ně vždycky, co jsem mohl.
Ty to víš, můj Bože, že jsem neváhal
riskovat život na pomoc ohroženému,
a to mne nakonec přivedlo až sem —
na práh smrti.

Kdyby to aspoň bývalo co platné!
Mé kněžské srdce,
mé staré, unavené kněžské srdce
vidělo a slyšelo tolik bolesti a bídy
a přesto milovalo život a radost;
bylo by jí chtělo sdílet všem lidem!
Můj Pane, Ty to víš!
Dával jsem jim všechnu lásku srdce svého.

Teď za chvíli zemřu. A budu souzen, můj Bože.
Že jsem byl Hanák tělem a duší, to víš.
S potřebnou družností v přátelském posezení
vypil jsem sklenky vínka k osvěžení srdce;
však jsem to nikdy nepřeháněl, Ty to víš!
Jakou však v této mojí hodině
má to váhu ve Tvých očích, můj Pane?
— Mé svědomí je klidné, nic mi nevyčítá,
proto však ještě nemám vyhráno.
Do Tvé lásky to všechno odevzdávám
Stvořiteli věrný! Stůj při mně ve vteřině poslední.

Mám-li komu co odpouštět —
už dávno je odpuštěno.
Jestli jsem někomu — nechtě — ublížil,
ať Tvé odpuštění, milosrdný Bože
je mi zárukou odpuštění jeho.
Nic proti nikomu nemám. Nikdo mi nic není dlužen.
Jsem úplně svobodný a prázdný.

Sám před Tebou, Bože můj.
Také mě ani nemůže nic potěšit.
Mám strach, můj Pane; Ty víš, že mám hrozný strach
Z toho co bude, jak to udělám,
co bude potom — jícen tmy...
Odpusť mi, Stvořiteli, moji nestatečnost!
Vidíš, že chci dojít věrně až do konce,
ale ten strach, ten hrozný strach se vrací
— a je mi líto všeho, co jsem opustil,
co pouštím z ruky — drahocenný život,
který však za chvíli nebude už pro mne.
Mám jen dvě ruce a těmi se musím
zachytit Tebe, Bože silný,
abych dokázal statečně a bez zakolísání
přeskočit tu propast, která mě od Tebe dělí;
— propastí a tmou projít k Tobě —
blaženosti lásky Boží nevýslovné — — —

Jsou za mnou ta líbezná, plodná léta. — Avšak;
dál budou o vánocích z valecké věže hrát koledy,
dál budou o Božím Těle
vonět v kostele schnoucí břízky
a družičky nejkrásnější plátky pivoní
sypat budou ulicemi města
za vyzvánění zvonů, za vyzpěvování věrného lidu.

Může-li má smrt být někomu co platná
Pane, ať je to jim —
protože jsem je měl rád takové, jací byli,
všechny bez rozdílu a bez nároku na lásku.
Můj Pane, Ty to víš —
i má vlast — má zubožená vlast — — —

Kyrie eleison, Kriste eleison, Kyrie eleison
— buď vůle Tvá!

CEDAR RAPIDS, IOWA:

Ctěná redakce,

posílám vám předplatné na rok 1977 a prosím za prominutí, že jsem se zpozdil, ale mám manželku rok a půl nemocnou. Nemůže chodit a tak všechnu práci venku i uvnitř musím teď dělat sám. Sice dcery (máme dvě) a syn nám vypomohou, ale i tak je toho na mě dost. Posílám vám $20.00; $15.00 na předplatné a $5.00 na tiskový fond. Už mi to psaní taky moc nejde, vždyť v listopadu mi bylo 80 roků. Přeji vám svatou trpělivost ve vaší práci. S Pánem Bohem.

Frank Kofron

* * *

Milí naši Kofronovi,

tak vidíte, jak jsme to po Vás, pane Kofron, pěkně přečetli a pak že Vám to psaní nejde. Zaplať Pán Bůh za předplatné a za dar na tisk. Víme, že máte hodně práce se svou nemocnou paní, zvláště, když jak píšete, nemůže chodit. Kéž Vám Pán Bůh dá dostatek trpělivosti, abyste jí svou dnešní péčí mohl odplatit všechnu tu její starostlivost a trpělivost, kterou měla při výchově Vašich tří dětí.

Vzpomenu si na Vás oba modlitbou a vy se také někdy za nás pomodlete.

Otec Vojtěch Vít

BROOKLYN, NEW YORK:

Vážená redakce,

posílám předplatné na Hlas Národa na celý rok a protože se stěhuji do Evropy, tak prosím, laskavě zastavte zasílání novin. S pozdravem a s přáním všeho dobrého

Antonie Slubiková

* * *

Milá naše čtenářko,

je nám líto, že Vás ztrácíme z rodiny našich čtenářů, poněvadž se stěhujete do Evropy. Přejeme vám hojnost Božího požehnání a spokojenosti v místě Vašeho nového pobytu. Je od Vás opravdu hezké, že ještě před svým odjezdem jste vyrovnala své předplatné a dokonce je poslala na celý rok, i když již odjíždíte nyní, takže přebytek nám zbyl pro tiskový fond. Naši zapomětliví čtenáři, kteří ještě své předplatné dosud nevyrovnali, mohli by si vzít z Vás příklad.

Ještě jednou Vám do nového domova přejeme jen to nejlepší a budete-li moci a vzpomenete-li si někdy, opravdu nás potěšíte, když nám pošlete pár řádek.

Redakce Hlasu Národa

Pán Bůh zaplať za zaslané dary tisku:

ENNIS, TEXAS:

Milý Otče Víte,

posílám dar $10.00 Hlasu Národa, nebot' vím, že je vám té finanční pomoci všude zapotřebí. Promiňte mi ten můj "krasopis", ale třesou se mi ruce. Manžel je ve špitále. S přáním všeho dobrého, s Pánem Bohem

Mrs. Matt Menšík

* * *

Milá paní Menšíková,

jen rychlý pozdrav Vám i manželovi, ještě toho zbývá hodně dodělat a zítra letím do Říma na kanonisaci bl. Jana Nepomuka Neumanna. Vzpomenu si na vás modlitbou. Jste hodná, že jste poslala peněžitý dar Hlasu Národa Správně jste uhodla, že nám je toho na všech stranách zapotřebí. S pomocí Boží snad za několik let by to mohlo být lepší.

S pěkným pozdravem vám oběma

Otec Vojtěch Vít

KOUPÍM ČESKÉ KNIHY

Pište na adresu:

M. Brzobohatý,
7600 Denison Ave.,
Cleveland
Ohio 44102

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.

Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

SEZNÁMENÍ

41ročný vdovec, pôvodom z Bratislavy. Vysoký, štihlý, kludnej povahy. Sportovec, nefarčiar, nealkoholik. Pracovitý motor mechanik. Zodpovedný otec svojej 13ročnej dcerke. Vlastní pekný rodinný domček s výhladom na more v dobrej štvrti. Rád by sa soznamil s jemnou, inteligentnou dámou so smyslom pre kludný rodinný život, v primeranom veku. Foto čestne vrátím. — P.O. Box 23, Waringah Mall 2100, Sydney, Australia.

LETEM SVĚTEM

Washington. — V roce 1976 Spojené státy spotřebovaly celkem 6.34 bilionu barelů zemního oleje; samy jich vytěžily 3.68 bilionu a dovezly 2.66 bilionu, neboli 42 procent své spotřeby. Podle mínění odborníků v roce 1985 spotřebují asi 9.13 bilionu barelů. Při čerpání oleje běžnými levnými metodami se obdrží asi třetina oleje, skrytého v zemi; zbývající dvě třetiny — v USA celkem asi 300 bilionů barelů — je možno vytěžit pouze nákladnými metodami, při nichž se používá různých chemikálií, tepla a kysličníku uhličitého. Těchto metod by bylo užito pouze v případě naléhavé potřeby; pak by však vytěžený olej byl velmi drahý. Těžba jednoho barelu oleje běžnými metodami (čerpáním a naplňováním částečně vyčerpaného ložiska vodou) stojí v Saúdské Arábii a v ostatních zemích OPEC asi 25 centů, ve Spojených státech však 8 až 10 dolarů.

• • •

Santiago, Čile. — Političtí pozorovatelé upozorňují, že do tří let by mohlo dojít k válce mezi Čile a Peru o čilskou poušť Atacama, dlouhou 600 mil a širokou 100 mil, bohatou na umělá hnojiva a ložiska měděných rud. Podle odhadu odborníků se tam skrývá asi 40 procent veškeré měděné rudy na světě, jejíž ložiska byla doposud objevena. Tuto na nerosty bohatou poušť dobyla v roce 1879 Čile na Peru a Bolívii; zatím co se Bolívie se svým osudem smířila a pouze požaduje na Čile pronajmutí úzkého pruhu země, aby měla přístup k moři, Peru stále pomýšlí na odvetu. Čile však nechce postoupit ani píď ze svého dobytého území. Nyní vidí s nelibostí, že levicová vláda Peru zakoupila v Sovětském svazu velké množství zbraní, mimo jiné také 36 supersonických bombardérů a stíhaček typu Sukhoi a několik set tanků typu T-55. Čile si naopak nemůže opatřit obdobné zbraně ve Spojených státech, protože U.S. Kongres kvůli porušování lidských práv čilským vojenským režimem zakázal prodej amerických zbraní této zemi. Vojenští znalci však pochybují o tom, že Peru by mohlo vést proti Čile vítěznou válku o poušť Atacama. Peruánské pozemní vojsko není dostatečně silné ani náležitě vybavené, aby mohlo proniknout touto nehostinnou pouští až k Santiagu, vzdálenému 1000 mil; kromě toho Peru nemůže úspěšně čelit Čile na moři, protože čilské válečné lod'stvo je mnohem silnější než peruánské. Kdyby se Peru tedy přesto rozhodlo k této válce, byla by to pro ně prý "sebevražda". Napětí mezi oběma zeměmi však trvá dále a tak jejich společná hranice patří k ostatním neuralgickým místům na světě (Blízký východ, Korea, Rhodésie, Namibie, Jižní Afrika), kde by mohlo za našich dnů dojít k většímu válečnému konfliktu. Americké důlní společnosti však neberou toto nebezpečí příliš tragicky a s dovolením čilské vlády začínají na poušti Atacama otevírat nové měděné doly.

• • •

Athény. — Řekyně Cleo Zarbini, 31letá, porodila o dva měsíce předčasně osmerčata; šest nemluvňat zemřelo ihned po narození a zbývající dvě jsou v kritickém stavu. Před dvěma roky porodila čtverčata, která zemřela. Tyto četné porody byly způsobeny pilulkou plodnosti, kterou paní Zarbini užívala ve snaze mít děti.

• • •

Paříž. — Texaští specialisté v hašení požárů olejových studní z firmy Paul Adair obdrželi za zastavení úniku zemního oleje ze studně Ekofisk 14 v Severním moři při norském pobřeží letos v dubnu celkem 6.6 milionu dolarů. Opatření při zneškodňování obrovské olejové skvrny v okolním moři, která hrozila znečistit norské a dánské pobřeží, stála norskou vládu 6 milionů dolarů. Oba tyto obnosy hradily pojišťovny; nenahradily však ztrátu samotného oleje, který ve dnech 22. až 30. dubna vytekl do moře a jehož cena se odhaduje na 130 milionů dolarů.

• • •

Havana. — Kubánský komunistický diktátor Fidél Castro sám přiznal, že v současné době je v kubánských vězeních drženo "z různých protirevolučních důvodů" asi 2 až 3 tisíce politických vězňů, a že v prvních letech po revoluci jich tam bylo drženo více než 15 tisíc. Podle odhadů U.S. Státního departmentu je však nyní na Kubě 10 až 15 tisíc politických vězňů.

• • •

Washington. — Podle dosud úředně nepotvrzených zpráv byl učiněn značný pokrok ve vyjednávání mezi USA a Panamou o budoucnosti Panamského kanálu: Panama je prý ochotna ponechat Spojeným státům právo hájit tento kanál v případě potřeby. Dosud však zůstává nevyřešeno několik závažných problémů. Jednání o kanálu už trvají 13 let.

• • •

Washington. — U.S. vesmírný úřad NASA připravuje svůj program pro poslední část tohoto století. Na Marsu mají přistát dvě vozidla, poháněná elektrickým proudem, k prozkoumání jeho povrchu. K planetě Merkuru bude vyslána vesmírná lod', která na něm přistane. Sondy budou vyslány k planetám Jupiteru a Saturnu, k Halleyově kometě a ke čtyřem asteroidům. Nejdříve bude uskutečněn projekt setkání s Halleyovou kometou, a to v roce 1982; v roce 1984 pak budou obě lodice poslány k planetě Marsu.

• • •

Ottawa. — Letos v lednu Kanada prodala rudé Číně jeden a půl milionu tun pšenice. Nyní se zavázala, že jí ještě dodá tři miliony tun v ceně 330 milionů dolarů. V roce 1976 činily kanadské dodávky pšenice do rudé Číny jen 2 miliony tun.

• • •

Kodaň. — Také Dánsko trpí hospodářskými těžkostmi. Podle zprávy ministerstva národního hospodářství obchod s cizinou bude mít letos schodek 1.4 bilionu dolarů a nezaměstnanost dosáhne výše 7.5 procenta. Podle mínění odborníků se tato situace v roce 1978 jen málo zlepší.

• • •

Buenos Aires. — V Argentině se už po několik let vyskytují případy onemocnění na smrtelnou, dosud záhadnou "slamněnou nemoc"; jejími obětmi jsou obyčejně venkované, kteří jsou ve stálém styku se slámou. Letos tam na tuto nemoc zemřelo už více než 200 lidí, vloni více než 300 a v roce 1972 více než 700. Lékaři jsou v boji proti ní bezmocní.

• • •

New York. — Skotský zoolog Iain Douglas-Hamilton upozornil, že afričtí sloni sice ještě nejsou na vymření, že však jich rychle ubývá rok od roku, následkem lovu a postupující civilisace. Dnes je v Africe asi milion slonů, zejména v zemích Keňa, Tanzánie, Zaire a Zambie. V národním parku Kabala v Ugandě bylo ještě před několika lety na 14,000 slonů, nyní jich tam však je pouze 2,200; v Rwandě je pouze 26 slonů, a to v lesní rezervaci Akagera. V ostatních zemích slonů stále ubývá. Svrchu zmíněný vědec vyzývá k mezinárodní spolupráci pro záchranu těchto zvířat.

• • •

Salisbury. — V minulém týdnu jeden rhodéský armádní oddíl opět vpadl do Mozambiku, kde zničil další tábor guerilů. Nikdo nebyl přitom zabit, protože guerilové včas utekli. Rhodéští vojáci se však zmocnili značného množství zbraní a střeliva.

• • •

Moskva. — Podle zpravodajské služby TASS předseda Brežněv a egyptský ministr zahraničí Ismail Fahmy se dohodli, že bude učiněn konec chladným vztahům mezi oběma zeměmi a znovu bude mezi nimi navázáno přátelství a spolupráce. Vztahy mezi Egyptem a Sovětským svazem byly napjaté od roku 1972, kdy president Sadat vypověděl ze země sovětské vojenské poradce. Už v té době někteří pozorovatelé vyslovovali domněnku, že zhoršení vztahů mezi oběma zeměmi je pouze předstírané. — Nyní obě zmíněné osobnosti ve společném prohlášení vyzvaly Izrael k vyklizení obsazených arabských území a varovaly před nebezpečím nové války, bude-li Izrael dále ve své okupaci pokračovat.

• • •

Chicago. — Biologové Chichagské university konali pokusy s chemikálií DMSO (dimethylsulfoxyd), která rychle pronikne kůží do krevního oběhu, a zjistili, že může ochránit od škodlivých následků mrtvice a zranění na míše. Pokusy se zvířaty byly úspěšné; brzy s vládním svolením začnou konat pokusy i na lidech. Chemikálie DMSO je však neúčinná, začne-li se s léčením příliš pozdě. Hlavní účinky této chemikálie, vítané pro odstranění následků mrtvice a zranění míchy, jsou dva: zabraňuje srážení krve na místech zranění, a chemicky se snadno spojuje s vodou, čímž odstraňuje nebezpečí otékání, které může zničit část nervové soustavy.

• • •

Hardenburgh, N.Y. — Chytrost nejsou žádné čáry! — Ve městě Hardenburghu se instalatér George McLain samozvaně prohlásil za biskupa a pak za kardinála tak zvané "Všeobecné církve života" a hned udělil pastorské "svěcení" 35 tisícům lajkům. Důvodem jeho činu nebyla zbožnost, nýbrž snaha vyhnout se placení daní. Ve Spojených státech dosud totiž není zdaněn církevní majetek náboženské povahy. McLainův pokus se prý podařil; ani on, ani jím "vysvěcení" lidé nemusí nyní platit daně ze svého majetku. Ze stejného důvodu mnozí jiní lidé se začínají

Cleveland důstojně oslaví 60 let Národního svazu českých kaotlíků

Clevelandský Distriktní svaz se chystá u příležitosti Dne českých katolíků důstojně a okázale oslavit 60 let trvání a práce Národního svazu českých katolíků. Byl již ustaven slavnostní čestný výbor složený nejen z úředníků Distriktního svazu, ale jeho členy jsou všichni clevelandští kněží českého původu, představitelé katolických jednot a spolků — i zástupci význačných krajanských organizací. Je přislíbena účast krajanských výprav a mládeže ze Swanton, Ohio, z kanadského Chathamu a z Toronta.

Den českých katolíků v Clevelandu bude pořádán v neděli 17. července. V sobotu večer (16. července) bude přátelský večírek na uvítání přespolních hostů v České síni Karlín na Fleet Ave. — V neděli v 10:30 hod. dopoledne budou slavné bohoslužby v chrámu P. Marie Lurdské na 55. vých. ul. a Hamm Ave. Mši sv. bude celebrovat nově jmenovaný světící biskup z Joliet, Ill., býv. opat benediktinského kláštera sv. Prokopa v Lisle, Ill. — Daniel Kučera, O.S.B. Spolucelebranty budou kněží z českých farností. Početný průvod krojované mládeže doprovodí p. biskupa a duchovenstvo z fary do chrámu.

Občanská slavnost započne ve 2:00 hod. odpoledne na nádvoří České síně Sokol, 4314 Clark Ave. Mládež z Chathamu, Toronta a ze Swanton zatančí národní tance. Přijd'te se na ně podívat, budou se vám líbit, jak těmi krásnými národními kroji, tak i svým bujarým tancem. — Je dobře postaráno o dobré pohoštění návštěvníků. Chutné české obědy budou podávány již od 12. hodiny polední. K tanci i poslechu bude vyhrávat Karlínská dechovka za řízení Franka Makovičky.

Distriktní svaz českých katolíků v Clevelandu zve srdečně všechny naše krajany místní i přespolní. Přijd'te i se svými známými na Den českých katolíků. Bude se Vám tam líbit. Těšíme se na vás.

DISTRIKTNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CLEVELANDU

srdečně zve krajanskou veřejnost na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

spojený s oslavou

60 LET NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

v neděli 17. července 1977

- Pontifikální mše sv. v 10:30 A.M. v chrámu P. Marie Lurdské. Celebruje biskup Daniel Kučera, O.S.B. za asistence kněží z českých farností.
- Občanská oslava ve 2:00 P.M. — Česká síň Sokol, 4314 Clark Avenue. — V národopisném programu vystoupí krojovaná mládež z Toronta, Chathamu, Ont., a ze Swanton, Ohio.
- Obědy — Občerstvení
- K tanci hraje Karlínská dechovka

zajímat o toto "vysvěcení", aby se snadno a rychle vyhnuli placení daní ze svých rodinných domků.

• • •

Jelm, Wyo. — V hvězdárně na 9,656 stop vysoké hoře Jelm Mountain ve státě Wyoming bude letos v létě postaven největší dalekohled světa, citlivý na infračervené paprsky a tedy na vesmírné teplo; jeho zrcadlo bude mít v průměru 92 inčů. Tento dalekohled bude zachycovat tepelnou energii, vysílanou vesmírnými tělesy, viditelnými i neviditelnými. Pomocí zvláštního kompjutrového zařízení pak bude možno zhotovit "tepelnou mapu" vesmíru. Tím bude hvězdářům umožněno studovat také části vesmíru, neviditelné lidskému oku. Tento dalekohled je tak citlivý, že by byl na zemi schopen změřit teplo, vysílané ohřátým železným předmětem na měsíčním povrchu.

• • •

Bělehrad. — V jugoslávském hlavním městě byla zahájena mezinárodní konference 35 evropských a severoamerických zemí o tom, jak každá země dodržovala smlouvu z Helsinek, uzavřenou v roce 1975, pojednávající o lidských právech a vztazích mezi Západem a Východem. Zatím co západní delegace se obávaly, že Sověti budou na této konferenci chtít jednat pouze o obchodních vztazích, ku podivu všech sovětská delegace vyslovila svůj souhlas s tím, aby se tam také jednalo o té části smlouvy z Helsinek, která pojednává o lidských právech. Vlastní konference má podle původních plánů začít teprve 1. října; předběžná řečnění a dohadování by měla podle agendy trvat šest týdnů. Zdá se, že při těchto "předběžných jednáních" přítomní nevědí, o čem mají mluvit.

• • •

Port Elizabeth. — Jihoafričtí černoši připomněli první výročí bouří v Soweto i jinde, při kterých tehdy zahynulo více než 600 černochů, bouřemi a demonstracemi, k nimž došlo na různých místech země. Došlo k četným srážkám demonstrantů s policií; při nich bylo dosud zabito 16 černochů a jeden běloch. Demonstrace a bouře však dále pokračují. U Durbanu sabotéři vyhodili do povětří část kolejnic; řidič přijíždějícího vlaku však včas škodu zpozoroval a zastavil vlak, takže nikomu se nic nestalo. Černošské noviny z Johannesburgu "Weekend World" otevřeně žádaly, aby v Jižní Africe bělošská vláda ustoupila a podřídila se černošské většině; jinak prý musí počítat s destrukcí v budoucnu.

• • •

Alexandrie, Egypt. — Delegáti zemí Arabské ligy prohlásili embargo na prodej surovin z arabských trhů americkým firmám, které v souhlase s nově připravovaným U.S. zákonem se nezúčastní bojkotu Izraele, požadovaného Araby. Nebylo však udáno, o které suroviny se jedná.

Moskva. — Americký novinář C. Toth, dopisovatel novin Los Angeles Times, byl v Moskvě náhle zatčen tajnou policií KGB a obviněn, že prý mu byla předána státní tajemství, aby je přenesl na Západ. Pak byl po dobu 13 hodin podroben výslechům. Nakonec byl propuštěn na svobodu, takže mohl podle plánu se svou rodinou odletět. U.S. velvyslanectví v Moskvě předalo sovětské vládě dvě ostré protestní nóty proti tomuto zacházení s americkým novinářem.

• • •

Pasadena. — Dr. Edward Zukoski, profesor na CIT, studuje způsob, jak se šíří oheň při požáru obytných domů; na základě svých nálezů pak navrhne praktická opatření pro záchranu lidí při požárech. Ve Spojených státech každoročně uhoří při požárech asi 10,000 lidí; v obytných domech je často požár zaviněn hořícími cigaretami. Zukoski rozeznává při požárech dvě fáze. V první, která trvá jen několik minut, zůstává oheň jen malý; přitom se při stropě místnosti hromadí žhavé plyny, až teplota v místnosti dosáhne výše asi 500 stupňů F. Přitom se dřevo a plastika rozkládají na hořlavé plyny a jedovatý kysličník uhelnatý. Za této fáze je ještě možno lidi zachránit. Stále stoupající teplotou však náhle vzplanou nahromaděné plyny, takže místnost je v okamžiku celá v plamenech. Za této fáze je už těžko něco podnikat na záchranu lidí. Někdy je možno uhasit oheň v místnosti tím, že se zavřou dveře i okna; za 10 či 15 minut je tamní kyslík ztráven a plameny uhasnou samy sebou. Na neštěstí však většinou prohoří zdi či strop nebo dveře a do místnosti vniká čerstvý vzduch, čímž se oheň jen vzmáhá. Z hořící místnosti se snáze utíká, plazíme-li se po rukou a po kolenou, než běžíme-li vzpřímeni, protože dole při zemi je méně kouře a jedovatých plynů. Žádný dům není ohnivzdorný; i v betonových a kovových domech dochází k požárům, protože nábytek, barvy, koberce, elektrická zařízení a střecha jsou hořlaviny.

• • •

Alexandria, Va. — Dne 16. června zemřel na rakovinu Wernher von Braun, tvůrce německé létající bomby V-2 za druhé světové války a "otec" amerického vesmírného programu. Pohřeb se konal v soukromí ještě týž den. Von Braun sestrojil nosnou raketu Saturn 5, která umožnila astronautům lodě Apollo 11 přistát 20. července 1969 na měsíčním povrchu. Byl hluboce náboženským člověkem a neviděl rozporu mezi vědou a teologií. Rád citoval výrok filosofa Immanuela Kanta: "Dvě věci vždycky vzbuzují můj obdiv: hvězdná obloha nade mnou a mravní zákon v mém nitru."

• • •

Chicago. — V sobotu 18. června chicagští Ukrajinci demonstrovali na Daley Center Plaza proti hrubému porušování lidských práv v Sovětském svazu. Reprezentant Henry Hyde řekl ve své řeči, že Sovětský svaz plně ignoruje závazky o lidských právech, plynoucí z helsinské smlouvy, a nadále stejně jako dříve potlačuje lidská práva jak doma, tak i v satelitních zemích. Z helsinské smlouvy Sovětům plynou pouze různé technologické a obchodní výhody; sami západním zemím neposkytují nic. Přítomní na této demonstraci poslali presidentu Carterovi telegram, ve kterém jej žádali, aby zakročil ve prospěch ukrajinských politických vězňů v Sovětském svazu.

• • •

Washington. — Bývalý státní tajemník Kissinger varoval Carterovu administraci před nebezpečím komunismu v Západní Evropě. Vybídl lid v Itálii a ve Francii k rozhodnému postoji vůči komunismu. Podle jeho mínění Spojené státy prokazují západoevropským spojencům špatnou službu, prohlašují-li otevřeně, že na postoji a politice Spojených států vůči nim se nic nezmění, dostanou-li se u nich komunisté k vládní moci. Tímto reagoval na dřívější prohlášení presidenta Cartera, že není věcí Spojených států říkat druhým národům, jak mají volit a jaké si mají vybrat politické vůdce. Ve své promluvě ve Smithsoniánském ústavě pak Kissinger řekl doslovně toto: "Je ironií, že v době, kdy průmyslové demokracie jsou nejvíce soudržné v odporu proti vnějšímu nebezpečí, tato jejich jednota by měla být ohrožena vnitřním nebezpečím: růstem komunistických stran a možností, že komunisté se budou podílet na vládní moci v některých západoevropských zemích. Konečné rozhodnutí o této věci musí učinit sami západoevropští voliči. Je však třeba uznat, že účast komunistů na vládní moci v některé spojenecké zemi by znamenala značnou změnu v evropské politice, a že by se tím změnily i výhledy na bezpečnost a pokrok ve všech svobodných zemích ... Vždycky bylo vůdčí zásadou komunistických stran, že menšina se má zmocnit vládní moci jako předvoj dělnické třídy a vnutit své náhledy ostatnímu obyvatelstvu. Lze těžko věřit, že komunistické strany, jež po celá desítiletí tupily sociální demokracii a jednaly s ní jako se svým úhlavním nepřítelem, se najednou staly "sociálními demokraty." Za své funkce státního tajemníka se Kissinger obyčejně nevyslovoval otevřeně proti komunistům, v naději, že od nich dosáhne více tajnou zákulisní diplomacií. Nyní si však může dovolit mluvit otevřeněji.

• • •

Londýn. — Vládci zemí Britského společenství, kteří se sjeli do Londýna na společnou konferenci, obvinili ugandského presidenta Idi Amina z těžkého porušování lidských práv a prohlásili, že tato skutečnost si vyžaduje mezinárodní pozornosti. Je to poprvé, že členské země Britského společenství společně kritisovali vládu jedné z členských zemí.

Carterova administrace chce amnestovat ilegální přistěhovalce

Washington. — Carterova vláda připravuje návrh zákona pro amnestování cizinců, zejména Mexikánů, kteří přijeli do Spojených států za prací, avšak bez platných dokumentů, vydaných imigračním úřadem. Detaily tohoto zákona dosud nebyly určeny; prý bude činěn zásadní rozdíl mezi ilegálními cizinci, kteří berou práci Američanům, a těmi, kteří vykonávají práci, o kterou Američané nejeví zájem.

Nikdo přesně neví, kolik ilegálních cizinců je ve Spojených státech; odhady jdou od dvou do 20 milionů. Vloni bylo ze země vypovězeno na 800,000 ilegálních cizinců. Rychle se množící Mexikáni nenacházejí práci doma, a proto přijíždějí za lepším životem "na černo" do Spojených států; 2000 mil dlouhou hranici mezi USA a Mexikem není možno účinně střežit. Někteří z nich se však ve Spojených státech nechávají zpracovávat komunisty, stávají se buřiči lidu a drze vyslovují požadavky, které by si cizinci v žádné jiné zemi na světě, včetně Mexika, neodvážili pronášet.

V celém problému ilegálních přistěhovalců z Mexika — a legálních sice — ale nelegálně pracujících v USA z Polska, Portorika, Filipin, Jugoslávie atd., je ale zřejmě "politika". Nemusilo by být přece žádných těžkostí v tom, aby se každý žadatel o průkaz "Social security" — (bez něhož jej žádný americký zaměstnavatel na delší dobu do práce nepřijme) — na příslušném úřadě legitimoval svým cestovním dokladem. Tím by se hned vidělo, jak do USA přicestoval. V případě ilegálního pobytu by pak žadatel nedostal průkaz "Social security number", a žádný zaměstnavatel by jej do pracovní smlouvy nepřijal. Státní i federální vláda si však zřejmě zpočítaly, kolik jim tito ilegální přistěhovalci zaplatí v taxách na Social security, kterou nebudou v USA většinou pobírat a tak jim tito "na černo" pracující lidé pomáhají doplňovat skoro prázdnou pokladnu sociálního pojištění.

Ceny potravin v malém stoupnou

Washington. — Podle zpráv Departmentu zemědělství se ceny farmářských produktů do 15. května zvýšily o dvě procenta. Následkem toho se čeká, že letos v létě dojde d dalšímu zvýšení cen potravin v malém. Zejména budou zvýšeny ceny hovězího masa, protože ceny dobytka značně stouply.

Džilas žádá respekt lidských práv

Bělehrad. — Jugoslávský disident Milovan Džilas řekl v pondělí 13. června, že nemuže být řeči o opravdové mezinárodní oblevě, není-li zaručen respekt lidských práv. Naléha na Západ, aby na mezinárodní konferenci průzkumu o plnění helsinské smlouvy, která byla zahájena dne 15. června v Bělehradě, svým nátlakem na sovětský blok požadoval zachovávání t.zv. Třetího koše z Helsinek, v jehož ustanoveních se požaduje respektování těchto práv ve všech zemích. Mezinárodní obleva je sice něco velmi důležitého, řekl Džilas, avšak nesmí být omezena pouze na obchodní vztahy, nýbrž musí v sobě zahrnovat také lidská práva a kulturní vztahy.

V týž den mluvčí sovětské vlády řekl v Moskvě, že mezinárodní obleva silně utrpí, bude-li se Západ na této bělehradské konferenci pokoušet soustředit pozornost na obor lidských práv. Sovětští vládci vidí s nelibostí, že na celém světě jsou pronášeny kritiky o tom, že v Sovětském svazu jsou lidská práva hrubě porušována.

Přesto americký delegát na mezinárodní konferenci Organizace amerických států, která byla zahájena v úterý 14. června v St. George na karibském ostrově Grenada, řekl přítomným ve své řeči, že americké země musí respektovat lidská práva všech lidí a nesmí chtít bojovat proti terorismu pomocí metod, jichž užívají sami teroristé. Vzápětí na to však Sověti Američanům ukázali, jak o všech jejich upřímných snahách smýšlejí: zatkli amerického novináře z Los Angeles Times Roberta C. Totha, který byl ve styku s Valeriánem Petuchovem — sovětským specialistou parapsychologie a nařkli jej ze špionáže, a to právě v předvečer Bělehradské konference o dodržování Helsinské mezinárodní smlouvy o lidských právech.

PRODÁM krásný dvojdomek v Miami — blízko moře. Na každé straně domku dva pokoje, koupelna, moderní kuchyň a jídelna. Na straně majitelově ještě 16×20 krásný obývací pokoj s ručně dělaným krbem. Oplocená krásná dvojitá zahrada a parking pro 8 vozů. Cena $69.500. Půjčka $7.000 na 6%. Nájemník splácí půjčku. Pište: Owner — 330 NE 119 Terace, North Miami, Florida 33161.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE,
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

SPORT

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

(poslední 30. kolo)

Jablonec—Du. B. Bystrica 1:2
Bohumín—Martin 2:3
Třinec—Vítkovice 0:0
Prešov—Příbram 3:2
Nitra—Kladno 3:1
Bardejov—Michalovce 2:1
Vlašim—Pov. Bystrica 2:0
Děčín—RH Bratislava 0:0

Konečná tabulka

1.	Prešov	64:21	50
2.	Du. B. Bystrica	55:21	46
3.	Jablonec	48:33	34
4.	Bohumín	39:27	33
5.	Příbram	41:35	33
6.	Třinec	36:34	33
7.	Kladno	38:33	32
8.	Nitra	41:43	30
9.	Martin	39:46	30
10.	RH Bratislava	38:28	28
11.	Vlašim	42:39	27
12.	Vítkovice	23:42	23
13.	Děčín	29:51	22
14.	Bardejov	27:52	22
15.	Michalovce	21:51	20
16.	Pov. Bystrica	20:45	17

Druhou ligu suverénně vyhrál Tatran Prešov, který odevzdal soupeřům jen 10 bodů. Stejně dobře si vedla i Dukla Banská Bystrica. Obě tato mužstva s velkou jistotou postupují do I. ligy. Ostatní účastníci se rozdělí do národních ligových soutěží, protože celostátní druhá liga se ruší. Kufa z Prešova se stal druholigovým králem střelců — 17 gólů; Takáč (Nitra) — 15 gólů; Albrecht (Du. B. Bystrica) — 14 gólů; Bubenko (Prešov) — 12 gólů.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině

Pět mužstev, které vyhrály své podskupiny se zařadily do hlavní asijské skupiny. Jsou to Austrálie, Hongkong, Irán, Jižní Korea a Kuvajt. Budou bojovat mezi sebou o postup na MS v roce 1978 v Argentině, z kterého jen jeden postupuje. Původně plánovaná kvalifikace turnajovým způsobem v jedné zemi byla všemi pěti účastníky odmítnuta. Dohodli se na systému každý s každým doma a venku. Mírným favoritem zůstává mužstvo Austrálie, účastník posledního světového šampionátu v roce 1974 v NSR. Bez vyhlídek není ani úřadující mistr Asie 1976 Irán. Kuvajt vkládá naděje v trenéra M. Zagallu, který spolu s asistentem C. Albertem pracuje v zemi již druhý rok. Všechna kvalifikační utkání musí být sehrána do konce roku 1977. Pro nestranné rozhodování byli pozváni prostřednictvím UEFA nejlepší evropští rozhodčí. A zde je první výsledek: Hong Kong—Irán 0:2.

Island—Sev. Irsko 1:0. — Utkání 4. kvalifikační skupiny MS se hrálo v Rejkjavíku před 12.000 diváky. Vítěznou branku vstřelil ve 32. min. Albercson. Touto porážkou ztratilo Sev. Irsko naději na Argentinu. Nejblíže k postupu má Holandsko.

1.	Holandsko	5:2	5
2.	Belgie	3:2	4
3.	Island	1:2	2
4.	Sev. Irsko	2:5	1

Tunisko—Guinea 3:1

★

Přátelské zápasy:

Japonsko—FC Köln 0:3, Peru—Polsko 1:3, Dánsko—Švédsko 2:1, Brazílie—NSR 1:1. Na stadiónu Maracaná v Rio de Janeiru přihlíželo zápasu dvou posledních mistrů světa 116.000 diváků. Vedoucí branku vsítil v 54. min. Fischer, Brazilci vyrovnali v 87. minutě Rivelinem, který hrál své jubilejní 100. střetnutí v reprezentačním dresu.

Argentina—Anglie 1:1. Oba góly padly v prvním poločase. Ve 3. min. se ujala vedení Anglie gólem Pearsona po přihrávce Channona. Argentina vyrovnala v 15. min. Bertonim. V 82. min. vyloučil uruguayský rozhodčí střelce vyrovnávací branky Bertoniho a Angličana Cherryho pro vzájemné napadení.

Bolívie—Polsko 1:2. V bolívijském La Paz v nadmořské výšce 3700 metrů skórovali Jimenez — Lato a Kasperczak.

Mexiko—NSR 2:2. Další utkání reprezentantů NSR na zájezdu v Jižní Americe. Branky: Isiordia, de la Torre — Fischer 2.

Honduras—NSR B 1:3. Uruguay—Anglie 0:0. Střetnutí v Montevideu sledovalo 25.000 diváků.

Chile—Skotsko 2:4, Argentina—Skotsko 1:1. Soupeř Československa v kvalifikaci MS, tým Skotska, je na zájezdu v Jižní Americe. Oba góly padly z pokutových kopů, první dal v 77. min. za Skotsko Mason a o čtyři minuty později Pasaralla vyrovnal.

Finsko—Dánsko 1:2

★

HOKEJ VE SVĚTĚ

Högosta, jenž tolik zářil ve švédské brance na MS v hokeji ve Vídni, odchází společně s dalším Švédem Perssonem do mužstva New York Islanders. Také druhý švédský brankář Aström přestupuje do USA a sice do New York Rangers.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V posledním dvojčísle H.N. jsem slíbil uvést tabulky, jak skončila Sparta v jarní části v Major division. Nejdříve první tým Sparty.

Modrá skupina

		w	t	l	gf	ga	pts
1.	Adria	5	3	0	22	10	13
2.	Croatans	5	1	2	16	8	11
3.	Maroons	2	5	1	11	7	9
4.	Sparta	3	1	4	13	17	7
5.	Lightning	2	2	4	9	14	6
6.	Eagles	0	3	5	7	21	3

Červená skupina

1.	Wisla	7	0	0	11	1	14
2.	Green White	4	1	3	18	11	9
3.	Kickers	3	3	1	15	11	9
4.	Rams	1	3	4	7	13	5
5.	Lions	1	3	4	5	12	5
6.	Hellenic	1	1	6	9	18	3

Major division reserves

Modrá skupina

1.	Sparta	7	1	0	27	10	15
2.	Maroons	5	0	3	21	18	10
3.	Croatans	3	0	4	8	8	6
4.	Lightning	2	0	5	8	20	4
5.	Adria	1	1	5	13	23	3
6.	Eagles	1	0	7	3	13	2

Červená skupina

1.	Hellenic	7	1	0	24	11	15
2.	Wisla	5	0	2	18	11	10
3.	Rams	3	0	4	24	11	6
4.	Lions	3	0	4	18	14	6
5.	Kickers	3	0	4	16	21	6
6.	Green White	2	0	6	11	33	4

Podzimní část začíná 14. srpna a do té doby sehraje první mužstvo Sparty několik přátelských zápasů. Poprvé hraje Sparta v Kanadě 3. července a sice se Spartou Hamilton, kterou vede náš exulant pan Zimmera. Pro naši Spartu to bude neznámý soupeř a tím více se hráči a vedení Sparty těší na toto utkání a hlavně na navázání nového přátelství. Druhý zápas hraje Sparta doma na Morton West 16. července s F.C. Fortuna Vídeň. Potom pojede Sparta na turnaj do St. Joseph, Michigan. Během tohoto týdne se dozvíme, jakého soupeře dostaneme v prvním kole v Gouvenor Cup. Na pozvání Sparty má přijet k nám do Chicaga slavný fotbalový internacionál Josef Bican. Má to být také on, který provede čestný výkop 14. srpna na Morton West, kdy začne podzimní část Major Division. Též se zúčastní našeho druhého pikniku 21. srpna a chystá se také s ním přátelský večer s rozpravou o fotbale.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

V ČESKOSLOVENSKU O ODPOLITIZOVÁNÍ SPORTU — ANEB KOZEL ZAHRADNÍKEM

V Praze bylo zahájeno výroční zasedání Mezinárodního olympijského výboru. Námětem jednání je otázka oddělení politiky od sportu. Předseda Mezinárodního olympijského výboru, lord Killanin, prohlásil v projevu před asi sedmdesáti delegáty ,že cílem Výboru je nalézt způsoby, jež by přivedly na závodní dráhu společně sportovce ze zemí s různými politickými postoji. Části zahajovacího projevu lorda Killanina na pražském zasedání, jež se týkaly vměšování vlád do sportu, byly v úředním překladu vynechány. Typická absurdita... Dalo se rovněž očekávat, že pan "comrade" Trudeau nedostane za neoprávněné vyhnání tajvanských sportovců z olympiády v Montrealu ani důtku, natož aby byly za bojkot olympijských her potrestány africké země, jež si dnes každý předchází. Černošské africké státy mezitím vyjádřily souhlas s upuštěním od bojkotu, který hrozil sportovním hrám zemí Britského společenství národů v příštím roce v kanadském Edmontonu. Africké státy se přes rok nezúčastňovaly sportovních podniků, na nichž startovali novozélandští sportovci, poněvadž Nový Zéland udržoval sportovní styky s Jihoafrickou republikou. V Londýně na konferenci zemí Britského společenství národů na nejvyšší úrovni vydali delegáti "kompromisní" prohlášení, v němž vyzvali všechny vlády, aby odrazovaly své sportovce od styků se sportovci Jihoafrické republiky... Další příklad moderní politické praxe, kdy se totální ústup nazve kompromisem!

* * *

LEHCÍ ATLETI BEZ TRÉMY A BEZ SKRUPULÍ

Poolympijská sezóna lehkých atletů zpravidla nemívá tak vysokou úroveň jako tomu je v olympijském roce, kdy se přední vyznavači královny sportu připravují na největší sportovní událost svého života. Toto pravidlo však má samozřejmě vždycky mnoho výjimek. O některé z nich se postarali američtí lehcí atleti na třídenním mítinku v Los Angeles. Dosaženým výsledkům vévodí nový světový rekord olympijského vítěze, Edwina Mosese, který zaběhl 400 metrů překážek za 47 celých 45 setin vteřiny. Starý Mosesův světový rekord na tuto trať byl o 19 setin vteřiny horší. 21letý Moses přitom po závodě řekl novinářům, že letos zdaleka netrénoval tak tvrdě jako loni před olympijskými hrami v Montrealu. Zcela oprávněně také prohlásil, že je nyní v jeho silách zdolat hranici 47 vteřin. Také jiní běžci dosáhli na mítinku v Los Angeles výborných výkonů. Don Quarrie zaběhl stovku za 10 celých 12 setin vteřin, Taylor čtvrtku za 45 celých 44 setin, Belger měl na 800 metrů čas 1 minutu, 45 celých 8 desetin vteřiny, Scott zaběhl 1.500 metrů za 3 minuty, 37 celých 3 desetiny vteřiny a populární Frank Shorter se bez vážnější konkurence opět přiblížil hranici 28 minut; tentokrát za ní zůstal 19 celých 8 desetin vteřiny. Mike Tully prokázal, že Američané mají stále velkou zásobu nadějí, jež dokáží rychle nahradit odcházející lehkoatletická esa. Skočil o tyči 554 centimetrů. Dwight Stones naopak prokázal, že přes neúspěch na mont-

SPARTA A.B.A. CHICAGO

srdečně zve

své členy, přátele, známé a celou krajanskou veřejnost na

piknik

POŘÁDANÝ

v neděli, 17. července 1977
v National Grove # 2
v Riverside, Illinois
na Des Plaines Ave. a 29th Street

Začátek: v 11 hodin dopoledne

- Bohatý výběr specialit piknikového jídelníčku — včetně bramboráku
- Pivo importovaných i tuzemských značek
- Přátelský zápas v kopané

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

realské olympiádě dosud nezamýšlí opustit výškařský trůn; ve své disciplině dosáhl výkonu 229 centimetrů.

* * *

SLAVNÝ LE MANS PATŘIL OPĚT ICKXOVI

Největší pozornost přátel rychlých kol byla v půli června upřena do Francie, kde se jel slavný 24-hodinový závod v Le Mans. Prvenství si zajistila posádka vozu Porsche, kterou tvořili Belgičan Ickx, Západní Němec Barth a Američan Haywood. Průměrná rychlost vítězného vozu byla téměř 196 kilometrů za hodinu. Belgičan Ickx vystoupil na nejvyšší stupeň po závodě v Le Mans už počtvrté, což se v historii před ním podařilo pouze jinému Belgičanu, Oliveru Gendebienovi. — Ve Spojených státech se mezitím vážně zranil na hlavě americký automobilový závodník, Gordon Johncock, který byl letos v Indianapolis nejtěžším soupeřem vítězného Foyta, a vedl až do poruchy svého vozu. Na závodě v Milwaukee však Johncock vážně havaroval. Vítězství si odnesl jiný přední americký automobilový závodník, Johnny Rutherford.

* * *

BECKENBAUER UŽ JAKO DOMA

Západoněmecká fotbalová hvězda, Franz Beckenbauer, přitahuje po svém přestupu do New Yorku tisíce amerických diváků. Pokladník klubu New York Cosmos zaznamenal rekord; v hledišti bylo 36.816 platících diváků. Obecenstvo mělo tentokrát radost nejen z předvedené hry, ale i z vítězství newyorského celku nad výbornou Minnesotou 2:1. Beckenbauer po zápase řekl, že tým Minnesoty by obstál v kterékoli evropské lize. Kopaná je ve Spojených státech stále více doma.

* * *

V LÉTĚ O HOKEJI

Je léto, pokud se lidé nekoupají v moři, jezerech nebo bazénech, tak se koupají ve vlastním potu, ale hokejisté, jimž tradičně patří zima, už mají napilno. Právě v těchto dnech probíhají ve Spojených státech a v Kanadě přestupová řízení, jež tu jsou takřka rituálem. Nejlepší profesionální celky doplňují svůj hráčský kádr o nejlepší hokejisty z tradičních zásobáren, takzvaných farmářských týmů, i o jiné hráče, kteří se octli na transferových listinách. Takzvaný Výbor guvernérů Národní hokejové ligy, NHL, však v minulých dnech navíc oznámil zástupcům tisku možnost změny, jež by zásadně ovlivnila celý hokejový život ve Spojených státech a v Kanadě. Výbor guvernérů NHL totiž ustavil komisi, která má za cíl prozkoumat a projednat možnosti rozšíření nejvyšší profesionální hokejové ligy, především pak jednáním se zástupci druhé nejvyšší soutěže, WHA, o sloučení v jednu ligovou soutěž. Když se novináři zeptali prezidenta Národní hokejové ligy, Clarence Campbella, zda by mohlo dojít ke sloučení obou soutěží už před letošní sezónou, Campbell odpověděl, že v hokejové lize se stávají i zázraky. Většina odborníků však zastává střízlivý názor, že do podzimního začátku soutěží by se už organizačně takové sloučení ani nedalo stihnout. V každém případě je však v zájmu činovníků NHL jednání urychlit, protože zatím mají téměř každoročně problémy s nějakým slabším celkem, jenž se dostal do finančních potíží. Nyní je to například tým Cleveland Barons, jehož hráči skončili s vysokou bodovou ztrátou na posledním místě Adamsovy divize, a tvořili pak kádr kanadského reprezentačního mužstva na letošním mistrovství světa ve Vídni. Rozšíření Národní hokejové ligy jsou zatím s výjimkou vedení mužstev Toronto Maple Leafs a Los Angeles Kings příznivě nakloněni všichni vedoucí činovníci klubových týmů Kanady i Spojených států. Ve finančních potížích konečně není pouze tým Cleveland Barons, ale také celky Atlanta Flames, Colorado Rockies a Saint Louis Blues. Nechme se překvapit, zda a kdy tedy dojde na severoamerickém kontinentě k změně, jež by zásadně ovlivnila celou další cestu kanadského a amerického profesionálního hokeje... Pro dnešek se ještě zastavme u jmen nejlepších hráčů uplynulé soutěže, neboť jsou to jména, jež dobře znají i mnozí evropští příznivci ledního hokeje, zvláště dnes, kdy byly obnoveny tradiční vztahy mezi Evropou a Kanadou. Nejvyšší dvě trofeje, Ross Trophy za nejlepší střelbu i Hart Trophy pro nejcennějšího hráče NHL dostal Guy Lafleur z týmu Montreal Canadiens. Brankáři Ken Dryden a Michel Larocque z téhož mužstva obdrželi takzvanou Vezina Trophy pro gólmany celku, jenž dostal v soutěži nejméně branek. Norris Trophy pro nejlepšího obránce byla tentokrát udělena Larrymu Robinsonovi z Montrealu. Calder Trophy pro nejúspěšnějšího ligového nováčka Willimu Pletovi z týmu Atlanta Flames a Lady Byng Trophy pro hráče, u něhož jsou spojeny hrací schopnosti nejvýrazněji s příkladným sportovním vystupováním, převzal populární Marcel Dionne z celku Los Angeles Kings. Na dalších místech za Dionnem jsou v souteži o tuto vzácnou trofej, spojenou s uměním i s chováním, Ratelle z týmu Boston Bruins, Lafleur z Montrealu, Goring z mužstva Los Angeles Kings a Švéd Salming z Toronta... Slavná jména se přirozeně objevují ve výběru dvou nejlepších šestek loňské soutěže, takzvaných All-Star týmů. V první šestce jsou dokonce čtyři hráči Montrealu — brankář Dryden, obránce Robinson, a křídelní útočníci Lafleur a Shutt. Doplňují je torontský obránce Salming a střední útočník Dionne z Los Angeles. V druhé nejlepší šestce Národní hokejové ligy jsou brankář Rogie Vachon z Los Angeles Kings, obránci Denis Potvin z New York Islanders a Guy Lapointe z Montreal Canadiens, a útočníci Lanny McDonald z týmu Toronto Maple Leafs, Gil Perreault z Buffalo Sabres a Rick Martin ze stejného mužstva.

* * *

"OMYL"

Českoslovenští představitelé prohlásili, že prý nedorozumění a sémantické problémy způsobily, že byla vypuštěna v překladu část projevu lorda Killanina na zasedání Mezinárodního olympijského výboru v Praze. Lord Killanin totiž upozornil přítomné delegáty, že se nesmí dopustit, aby se národní olympijské výbory a jednotliví sportovci stali nástroji svých vlád. Český překlad uváděl, že by "národní olympijské výbory a jednotliví sportovci neměli podléhat komerčnímu vlivu." Za ČSSR se musel omluvit přímo předseda národního olympijského výboru Antonín Himl.

Mezinárodní olympijský výbor na svém výročním zasedání v Praze také zamítl návrh východo-evropských zemí, aby reportérům západních rozhlasových stanic "Svobodná Evropa" a "Svoboda" bylo znemožněno podávat zpravodajství z průběhu olympijských her.

Na zasedání byl rovněž schválen návrh, podle kterého mohou pořádající země budoucích olympijských her uskutečňovat olympijské soutěže v několika městech. Až dosud se olympijské hry pořádaly na jednom místě. Účelem této první základní změny v olympijských řádech za osmdesát let je snížit finanční břemeno pro jedno město. Tradiční zahajovací a závěrečné ceremoniály se budou konat v hlavním olympijském městě. Mezinárodní olympijský výbor má údajně problém nalézt zájemce o uspořádání olympijských her v roce 1984.

* * *

"MARATÓNKY" NA OH

Lehkoatletická federace Spojených států požádala Mezinárodní lehkoatletickou federaci, aby zařadila maratón žen na pořad olympijských her. Američané v žádosti uvádějí, že běh na dlouhé tratě se stal populární mezi ženami ve Velké Británii, Francii, Mad'arsku, Holandsku, Švédsku, Německé spolkové republice, Španělsku, Japonsku a ve Spojených státech. Žádost Spojených států cituje rovněž závěry studie newyorské vědecké akademie, podle níž maratónský běh ženskému organizmu neškodí, ale naopak prospívá.

* * *

VELKÁ CENA ŠVÉDSKA VOZŮ FORMULE I

Američtí přívrženci automobilového sportu se zájmem očekávali, jak si povede v dalším závodě mistrovství světa vozů Formule I na Velké ceně Švédska Američan Mario Andretti, který je bezesporu letošním velkým překvapením. Andretti začal závod ve velkém stylu a až do 69. kola jasně vedl. 3 kola před koncem závodu však musel doplňovat pohonné hmoty a to ho stálo vítězství. I když byl Andretti v depu jen 28 vteřin, do cíle přijel až šestý. Zvítězil Francouz Jacques Laffite na voze Ligier-Matra, před Západním Němcem Jochenem Massem na McLarenu a Argentincem Carlosem Reutemannem na Ferrari. V čele mistrovství je nadále Jihoafričan Jody Scheckter s 32 body. O bod méně má Rakušan Niki Lauda a třetí je Reutemann s 27 body.

Náš společný úkol

(Dokončení ze str. 3)

Svatou mši do kostela a celý národ se netají svým otevřeným nekompromisním protikomunismem. V Mad'arsku se obyvatelstvo po celonárodním povstání z roku 1956 chytře napojuje na nezávislou Evropu, tři sta tisíc jezdí každý rok na Západ, sám vůdce Kádár jel do Říma navštívit papeže a je jen otázkou času, kdy se celá marxistická fasáda rozplyne jako kalná skvrna na rozjitřené vodě. Podle posledního sjezdu samotných marxistických politologů v bulharské Varně situace v ostatních zemích tak zvaného tábora socialismu vykazuje podobné "buržoasní tendence", které nelze vojensky více potlačit. A v Československu 600 disidentů, včetně komunistů, podepsalo dokument kritisující porušování lidských práv a oba národy, Češi a Slováci, jsou každým okamžikem připraveny vrazit sovětským okupantům dýku do zad. Evropa mezi Německem a Ruskem opravdu představuje pro Sověty nejisté vakuum, na jehož odpadnutí je nutno se připravit. Sovětský svaz při svých dobrodružstvích po všech světadílech a chimérách o dobytí světa marxismem snaží se ve Střední Evropě jen získat čas a podplácí národy dočasným uvolněním své marxistické pasti. Pro každý pád staví však po délce svých vlastních hranic se Střední Evropou vysoký plot z ostnatých drátů a čerstvě rozorává široký pás země na způsob zkompromitované železné opony, která děraví a trouchnivi pod nárazy času.

Je na nás, abychom použili vzrůstající krise Sovětského svazu a dopomohli jeho panství nad Střední Evropou do konečného hrobu.

Z členské schůze odbočky ČSNRA "Dr. Milada Horáková"

9. června v budově Mid-America Federal Savings, 5900 W. Čermák Rd., Cicero, se konala naše členská schůze, na kterou jsme srdečně pozvali i naši veřejnost.

Schůzi za nepřítomného br. předsedu dr. Antonína Hřebíka řídil br. ing. Vl. Richter. Br. předseda se nemohl schůze zúčastnit, poněvadž jeho manželka Anna, naše pokladní, při návratu z Floridy, kde byli na zotavené, vážně onemocněla a je v nemocničním ošetření. Je upřímným přáním nás všech, aby se sestra Hřebíková zase mezi nás co nejdříve zdráva vrátila.

Br. ing. Richter uvítal přítomné, podal zprávu o budoucí činnosti odbočky a zároveň vyzval všechny k účasti zájezdu k lidickému pomníku, kde bude vzpomenuto naší národní tragédie vyvraždění lidických občanů nacisty před 35 lety. Podrobné informace autobusového zájezdu podal br. Smunt, který rovněž doporučil přítomným návštěvu XXI. Československého dne a manifestace za svobodu, kterou v zahradní Wozniakově restauraci pořádá Oblastní výbor ČSNRA.

Tajemnice Ludmila Kosová přečetla zápis minulé schůze, který byl schválen beze změny.

Br. Netik pak promluvil na thema "Charta 77 a její význam". Jeho odborná přednáška, ve které nám objasnil mnohé, co jsme se ani v tisku nedočetli, byla přítomnými se zájmem sledována a odměněna zaslouženým potleskem.

Sestra M. Konečná požádala přítomné, aby nezapomněli přijít v neděli 26. června na Slet americké obce sokolské.

Po ukončení schůze bylo podáváno občerstvení a vylosovány výhry "Štěsteny". V dobré náladě a obohaceni o nové poznatky jsme se rozešli s přáním, abychom se zase po prázdninách ve zdraví sešli.

Ludmila Kos, tajemnice

PŘIJME SE

ZKUŠENÁ KUCHAŘKA A HOSPODYNĚ

Bydlet v domácnosti — vlastní byt. Jednočlenná rodina (paní domu) — příjemné prostředí. Výborný plat — doporučení nutné. Volejte: 446-1418.

PRODEJ

MAJITEL PRODÁ DŮM V BERWYNU

7 místností (3 ložnice) — 1 místnost v podkroví — kuchyň v basementu. Zděná garáž na dvě auta. Rohový dům. 2347 So. Harvey Ave., Berwyn, Illinois.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

INTERVIEW S FOKOLARINEM JENDOU

(Dokončení ze str 5)

nikoliv jen prostředkem. Ted' vidím a chápu vše v jiném světle. I kněžství pro mne znamenalo znát odpovědi na všechny otázky, které druzí mohli mít; nemyslil jsem již vůbec, že bych měl sloužit druhým a svědčit vlastním životem. Ale to jsem již odbočil. Tedy něco k programu. Každé ráno, poté co jsme o půl osmé vstali, máme hodinu společného rozjímání, po kterém se každý odebere ku vlastní práci. Děláme si totiž všechno sami. Jedni zedničí, jiní zahradničí, vaří, uklízejí, jak jsi konec konců mohl vidět při prohlídce domu. I práce je příležitostí k tomu, abychom byli pohromadě, a snažili se pomáhat jeden druhému. Odpoledne se pak setkáváme, asi tak dvě hodiny posloucháme nějaký magnetofonový záznam, nebo naslouchámě někomu, kdo žije tímto životem již 10, 20 let a může nás lecčemu naučit. Tato výměna zkušeností je hlavní metoda našeho apoštolátu, která má v druhých velký ohlas, neboť vychází ze života.

A: A kdy máte mši sv. Koncelebrujete všichni společně?

B: Mše sv. je vyvrcholením našeho dne. Celebrujeme každý večer o sedmé. Mše sv. je současně i pro lidi z okolí. Již dříve tomu tak bylo. Považovali jsme proto za vhodné, abychom jim vyšli vstříc, ponechat, stejnou hodinu. Mše má vždy sváteční ráz, nejen proto, že všichni koncelebrují, ale hlavně proto, že eucharistie je pro nás vždy setkáním s Kristem. My říkáme: Ne každý den můžeme mít audienci u sv. Otce, avšak každým dnem se můžeme setkat přímo s Kristem. On je pro nás symbolem jednoty tohoto mystického těla. Kdyby Kristus po své smrti zůstal fysicky na této zemi, jeho přítomnost by byla vymezená pouze na Palestinu. On však chtěl zůstat přítomný všude ve svatostánku. Dokud bude byt' pouze jeden svatostánek na zemi, nebudeme nikdy sami.

A: A mší sv. končí den?

B: Nikoliv. Po společné večeři se ještě setkáváme po skupinách, ve kterých žijeme, abychom si vyměnili mezi sebou zkušenosti, řekli si, jak jsme prožili den, nebo si něco zahráli.

A: Když jsme se podívali také trochu po domě, nebylo ze strany vašich představených námitek?

B: Především, slovo představený se nám příliš nelíbí, neboť v italštině znamená nadřízený; pro nás i ten, jenž je zodpovědný za náš dům, je jako starší bratr. Mezi námi si všichni tykáme. Neměl naprosto nic proti tomu, my se totiž nechceme uzavírat světu.

A: Začali jsme vstupní halou. Kdysi prý tam byl pouze průjezd pro vozy, uzavřený dřevěnými vraty a s udupanou zemí místo podlahy. Kdo vám to tak pěkně upravil?

B: Před dvěma roky jsme zem nahradili dlaždičkami, zavedli jsme světlo a holé zdi jsme nahodili barevnou maltou. V rohu haly jsou dveře, které vedou do římského salónku. Kdysi tam byla kotelna. Pak jsme jednoho dne hrabali trochu v zemi, která zde byla okolo a vyšlo na světlo světa krásné mramorové dláždění a zbytky mosaik jedné římské vily z prvního století. Jelikož máme u nás asi 120 svateb do roka, mysleli jsme si, že by toto místo mohlo sloužit jako salón k setkání se snoubenci.

A: Proč tolik lidí uzavírá sňatek u vás?

B: Při tomto starém kapucínském kláštеře, který má za sebou již 4 století, je i krásný kostel, obklopený lesy, který byl od nepaměti tradičním místem svateb lidu z okolí. Jelikož pak ti, kteří sem přicházejí, se mezi námi cítí jako doma, o nás vyprávějí svým přátelům. Mnoho z nich často před tím než se s námi setkali, nebylo v kostele od prvního sv. přijímání, a zde znovu objevili víru v Boha a začali si vážit církve. Často se pak vracejí, neboť chtějí znát lépe náš život. Pro ně tedy každou třetí neděli děláme setkání a oni pak tento život šíří v místech, kde bydlí. Nyní je jich asi 90.

A: To je pěkné. Ale abychom pokračovali. Potom jsme tuším přešli do velkého sálu. Pro kolik lidí je?

B: Pojme asi 120 osob. V pozadí jsou kabiny pro překladatele. Kdysi to byl sklad, který jsme přebudovali. V celém konventu nebylo místo pro naše společné setkání.

A: Poté jsme šli dlouhou klášterní chodbou. První dveře, které se před námi otevřely, vedly do žehlírny, kde se veselе tužilo několik důstojných otců. Za dalšími dveřmi se skrývala kuchyně, kde se 10 mládenců sklánělo nad hrnci, loupalo brambory či plakalo nad cibulí. Hned nás mezi sebou vítali jako staré přátele. Podle barvy pleti bylo vidět, že za stupují téměř všechny kontinenty. Pak jsme přešli do prvního poschodí, kde je menší sál. K čemu slouží?

B: Často nás přijdou navštívit skupiny z venku, a mimo to každý třetí čtvrtek v měsíci konáme střetnutí pro kněze, kteří nás chtějí lépe poznat.

A: Od sálu pak vedla dlouhá chodba, z které se vcházelo do jednotlivých pokojů. Máte každý svůj vlastní pokoj?

B: Základním charakterem našeho společného života je jednota. Proto jsme tyto, kdysi jednotlivé cely, vždy po dvou spojili, takže vznikly jednotky o dvou místnostech, kde žijí vždy dva nebo tři společně.

A: Na chvíli jsme se ještě podívali do zahrady. V rozlehlém parku a zahradě, obklopující v rozloze několika hektarů klášter, bylo živo. Někteří prořezávali les, jiní pleli záhony či okopávali. Zahlédl jsem i několik vepřů, sbírajících v dubovém lese žaludy, dokonce i krávy. To všechno patří vám? Obsluhujete si všechno sami?

B: Ano, nakolik je nám to možné, snažíme se být soběstační. Prasat nyní máme asi 50. Tři krávy a zahradnictví mají zásluhu na tom, že nemusíme příliš utrácet.

A: Odkud berete peníze na živobytí a vůbec na všechno?

B: To je jiná kapitola života fokolárů. Nikdo z nás nesmí mít něco vlastního. Všechno je kapitálem Božím a musí sloužit k jeho slávě. Vzorem je nám první křesťanská komunita. Ve skupinách, ve kterých žijeme po sedmi, dáme všechny peníze dohromady, a každému se dostane toho, čeho má zapotřebí. V našem ústředí pak je velká společná pokladna, do které všichni ti, kteří žijí tímto životem, posílají to, co jim přebývá. Odtud pak se tyto peníze posílají část do naší školy, část do misií.

A: Při procházce zahradou jsem zahlédl též krásný přírodní amfiteátr. Ten jste zdědili, nebo jste si ho postavili sami? K čemu slouží?

B: Hlavně na jaře a v létě nás přichází navštívit mnoho skupin, a tak je často v provozu. Pořádáme zde různá setkání, zpíváme společně, hrajeme a pod. Má totiž výbornou akustiku. Vybudovali jsme jej podle vzoru starého římského amfiteátru na blízkém Tuskulu. Pojme kolem 400 osob.

A: Škola je v opravdu krásném prostředí, s úchvatným výhledem na Řím a zasněžené vrchy Sabinských hor. A ty obrazy a plastiky, vystavené poblíž vstupní haly, jsou vaším dílem?

B: Ano, máme tam umělecké středisko, kde pracuje několik mladých, kteří se snaží umělecky vyjádřit, co žijí. Jak jsi mohl vidět, žádný obraz není podepsán jménem, ale vždy jménem ateliéru, neboť jednota všech je to, která jej vytvořila.

A: Jendo, musíme však skončit. Děkuji ti za zajímavý rozhovor. Doufám, že i naši čtenáři budou spokojeni a že se budou o hnutí Fokolare zajímat víc, abychom jim o tom zase mohli něco napsat.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Slavná schůzka českých Lazaristů

Dne 14. května t.r. se sešli čeští příslušníci Vojenského a špitálního řádu Svatého Lazara Jeruzalémského ve Francii, kde se zúčastnili tradiční výroční pouti do Boigny poblíže Orléansu; tam bylo již v XVI. století magisteriální sídlo Řádu. Při této příležitosti byla vysvěcena nová standarta Českého Velkopřevorství, dar to řádové dámy Evy Menčíkové z Manštejnu, choti kancléře českého velkopřevorství dr. Ferdinanda Menčíka z Manštejnu. Velmistr Řádu vévoda de Brissac při proslovu připomněl, že je sám nositelem československého řádu Bílého lva, který mu byl udělen presidentem T. G. Masarykem a vyslovil uspokojení nad tím, že se čeští řádoví bratři a sestry opět shromáždili pod stříbrným lvem, který zdobí českou standartu.

Z Frankfurtu nad Mohanem přijela početná delegace krajanů, vedená zástupcem české špitální skupiny rytířem ing. Josefem Kočím s rodinou. Tato skupina se nejvíce zasloužila při sběru a odesílání léčiv do postižených oblastí — zejména Libanonu — bez ohledu na politickou příslušnost či rasu raněných. Po mši svaté, celebrované v katolickém farním kostele dp. Elysejem Alfordem, řádovým kaplanem, za asistence důstojných pánů karmelitského řádu, byli členové řádu s manželkami přijati na radnici starostou obce Boigny a městskou správou, kde byla odevzdána obci lednička pro středisko sociální péče. Poté byl položen věnec k pomníku padlých za zvuků fanfár místní kapely. Reportáž o obřadech a přijetí na radnici byla vysílána francouzskou televisí, a místní tisk příznivě komentoval okolnost, že "v době, kdy mnozí lidé se halí do bojácného mlčení při zmínce o lidské solidaritě a tradici ze strachu z úsměšků, mají příslušníci rytířských řádů odvahu držeti se trvalých, nikoli jen symbolických hodnot. Přidávají k tomu i trochu romantismu, který dnes mládeži v konsumní společnosti tolik chybí." Řád svatého Lazara odvozuje svůj původ od rytířských špitálníků ve Svaté zemi za dob křižáckých tažení. Stejně jako suverénní řád Maltský, vedou lazaristé ve Velmistrovské posloupnosti za svého zakladatele blahoslaveného Gerarda Tenque. Až donedávna se hlavní činnost řádu zaměřovala na pomoc leprosériím v Africe a Středním východě. V současné době se však jeho činnost rozvíjí i v jiných oblastech charitativních i kulturních.

České velkopřevorství přispělo na letní tábory českých dětí v italském St. Martinu, které organizují naši čeští Salesiáni. Také různé pomocné akce mezi krajany, zejména přestárlými a osamocenými, jsou vedeny řádem. Lidská solidarita, která je v souladu s nejzákladnějšími křesťanskými zásadami, se tak může spojit i s udržením naší národní hrdosti, pospolitosti a úctou k tradicím naší země a národa.

Řád svatého Lazara je odedávna ekumenickým; je otevřen příslušníkům všech křesťanských církví, kteří žijí v souladu se svými církevními předpisy a hlásí se k základním společným pravidlům křesťanstva.

Naproti tomu řád Maltský jest čistě katolickým laickým řádem, podřízeným Svaté stolici. Cíle obou řádů — dvou větví jednoho kmene — však splývají, a někteří pracovníci, jako pisatel tohoto článku, přísluší k oběma řádům.

Kaplanem českého Velkopřevorství řádu svatého Lazara Jeruzalémského je známý opat benediktinského kláštera z pražských Emauz, otec Maurus Verzich, žijící t.č. v klášteře San Miniano u Florencie v Itálii.

Československá ženská národní rada děkuje

Ideální počasí pro piknik v neděli 12. června, kdy Československá ženská národní rada v exilu uspořádala výlet na farmu k manželům Ferjenčíkovým do Wadsworth, Illinois, opravdu nebylo. A tak místo abychom se vyhřívali na sluníčku na louce, museli jsme se přestěhovat dovnitř do kouzelného ústraní v malém privátním "zámečku", kde členky ČŽNR hbitě připravily a zorganisovaly "piknik" v poněkud neobvyklém prostředí.

Vám, kteří jste zabloudili a snad nás dokonce nenašli, se omlouváme za tuto nečekanou a nenadálou změnu místa; vám, kteří jste to přes všechny obtíže našli, chceme poděkovat, že jste i přes nepříznivé počasí přijeli a doufáme, že i tak se vám výlet líbil.

Velký počet hostů se zúčastnil vyjížď'ky do jízdárny, kde byla předvedena drezura krásných lipicánských koní; za možnost tuto jedinečnou podívanou shlédnout upřímně děkujeme Dr. Mikuláši Ferjenčíkovi.

Jménem ČŽNR děkujeme též všem dárcům pečiva a dobrot, jakož i obětavým pracovnicím, které se během dne staraly o návštěvníky u jídelního stánku. Zároveň naše upřímné díky patří přátelům a podporovatelům ČNŽR, kteří krásnými a hodnotnými cenami, darovanými do tomboly přispěli k čistému výtěžku pikniku. Opravdu upřímně děkujeme všem pánům, kterým nezapomeneme, jak vydatně nám ženám pomáhali, ať už u baru, nebo s převozem stolů, beden a krabic, zkrátka všude tam, kde bylo mužských svalů opravdu zapotřebí.

Naší veřejnosti přátelům a známým, kteří přijeli za námi až do Wadsworthu a kteří podporují snahy a práci ČŽNR, vyslovujeme srdečné díky, přejeme jim prožití hezkého léta a prázdnin a těšíme se opět na shledanou na našem "podzimním věnečku." Věra R.

XXI. Československý den a manifestace za svobodu

Za krásného počasí jsme se sešli v neděli 19. června odpoledne v příjemné Wozniakově zahradě na Blue Island Ave., v Chicagu na XXI. Československém dni.

Ačkoliv nás bylo letos možná méně než obvykle, poněvadž právě na tuto neděli připadal i "svátek otců", který někteří slavili doma v úzkém kruhu rodinném; i tak se tato naše oblíbená národní slavnost pěkně vydařila.

Br. František Kalkus, předseda oblastního výboru ČNRA, po zahajovacích slovech srdečně uvítal přítomné. Anglicky je pozdravila sestra Vlasta Vrázová, která též jménem ČNRA popřála prof. Františku Kubinovi k jeho nedávným osmdesátinám.

Pěvecký sbor "Lyra" zazpíval za řízení jubilanta prof. Fr. Kubiny americkou a naši hymnu a naše národní písně, které je vždy milé si poslechnout. Vystoupení tanečníků a tanečnic našich tří krojovaných skupin: "Besedy", "Klubu Domov" a "Moravské kulturní společnosti" rozradostnilo každého. Dívčí i chlapecký tanec, stejně jako tanec dvojic byly zatančeny s mladistvou životností a půvabem. Všechny tři jmenované taneční skupiny, které tentokráte tancovaly společně, byly odměněny zaslouženým, dlouho trvajícím potleskem. Doufejme, že tato spolupráce mladých bude i povzbuzením pro další sblížení při spolkové práci našeho krajanského života, kde tolik obětavých pracovníků rok od roku ubývá.

Dětské tance nacvičila Anne Burknap a Rose-Anne Pekny. Tance děvčat a chlapců nacvičili: Eva Balašová, Stivík Martínek, Honza Uhlíř a Zdenka Židlická.

Obsažný a osobitý projev hlavního řečníka, profesora Libora Broma z Denver university v Coloradu na téma "Náš společný úkol", byl pozorně vyslechnut návštěvníky.

Po programu oblíbená hudba Franka Zákrockého vyhrávala k tanci a poslechu až do skončení této naší oblíbené národní slavnosti.

Br. František Kalkus jménem Oblastního výboru ČNRA upřímně děkuje všem, kteří jakýmkoliv způsobem na kterémkoliv místě přispěli k úspěšnému uskutečnění XXI. Československého dne a manifestace za svobodu; stejně jako vám všem, kteří jste mezi nás přišli do Wozniakovy zahrady, kde jsme společně prožili hezké odpoledne.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČNRA

F. U.

Malé tanečnice a tanečníci jsou připraveni na vystoupení na Československém dni.

Dva běloši zabiti v Jižní Africe

Johannesburg. — Tři černoši, ozbrojení lehkými kulomety a granáty sovětské výroby, vpadli do jedné bělošské garáže ve vnitřní části Johannesburgu a začali střílet do bělochů, kteří v tamní kantině pili čaj. Dva běloši byli přitom zabiti a třetí byl vážně zraněn. Policii se podařilo zatknout dva pachatele; po třetím se pátrá. Podle sdělení vrchního policejního ředitele není třeba mít obav, že by po celé zemi došlo k černošskému terorismu ve městech ve větším měřítku, protože policie tam drží situaci pevně v rukou. Jsou však obavy, že v Johannesburgu by mohlo dojít k dalším teroristickým akcím u příležitosti výročí krvavých nepokojů na černošském předměstí Soweto, při kterých vloni zahynulo více než 600 černochů.

Rhodéští černošští guerilové napadli na severozápadě země jednu bělošskou farmu a zavraždili tam tři bělochy, včetně šestiletého chlapce. Na jiném místě zavraždili ještě čtvrtého bělocha.

V USA veřejný a soukromý dluh stále vzrůstá

Washington. — Podle prohlášení mluvčího U.S. Departmentu obchodu v roce 1976 veřejné a soukromé dluhy ve Spojených státech obnášely dohromady 3.4 trilionu dolarů, což činilo průměrně 15,400 na každého Američana. Soukromé dluhy obnášely celkem 2.5 trilionu dolarů, a dluhy federální vlády činily 515 bilionů dolarů. Ve srovnání s rokem 1975 soukromé dluhy vzrostly o 10.5 procenta, veřejné o 11.5 procenta — z toho dluhy federální vlády o 15.6 procenta (v roce 1975 stouply o celých 23.7 procenta).

Tato čísla se zdají být astronomická, avšak odborníci v ekonomii říkají, že v nich není nic hrozivého; jsou podstatnou součástí americké ekonomie soukromého podnikání v inflační době, a ostatní Američané si dluží peníze jedni druhým. Poměrně rychlé zvýšení dluhu v posledních dvou letech se vysvětluje jako důsledek nového ekonomického rozmachu a zvýšení počtu výdělečně činných lidí, kupujících na úvěr.

Pouze jedna věc prý je znepokojující: v letech 1975 a 1976 vládní dluhy vzrůstaly rychleji než soukromé dluhy. Tento zjev je rozhodně nezdravý; vláda sice chce svými zvýšenými výdaji snížit nezaměstnanost, avšak ve skutečnosti přílišným utrácením brzdí úsilí soukromého podnikání o rozšíření podniků a tím i vytvoření nových pracovních míst. Vyhrazuje totiž pro sebe finanční prostředky, jichž by soukromí podnikatelé použili k novým investicím. Tím tedy pracuje proti svému vytčenému cíli, snížit nezaměstnanost.

U.S. vláda bude dále bojovat za lidská práva

Washington — Státní tajemník Cyrus Vance prohlásil, že delegace vlády Spojených států bude letos na konferenci mezi Západem a Východem v Bělehradě naléhat na vlády Sovětského svazu a ostatních členských zemí Varšavské smlouvy, aby zachovávaly ustanovení dohody z Helsinek o respektu lidských práv vůči svým občanům. Podle právě uveřejněného dokumentu U.S vlády totiž Sovětský svaz a jeho satelité nepodnikly nic pro splnění tohoto požadavku helsinské smlouvy. Zejména je zdůrazňováno, že podmínky pro západní dopisovatele se ve východních komunistických zemích v poslední době zhoršily, a že vůbec nic nebylo podniknuto pro umožnění "volné výměny osob, idejí a informací" mezi oběma bloky zemí.

Rezervy zemního oleje prý vystačí na 100 let

New York. — Asi 70 odborníků OSN vyslovilo svůj nesouhlas s tvrzením presidenta Cartera, že prý světové zásoby oleje a zemního plynu se silně ztenčují a blíží ke svému konci. Podle jejich odborného názoru svět má dostatek rezerv zemního plynu a oleje z obvyklých zdrojů při nejmenším až do let 2020—2030; bere-li se pak ohled na mimořádné zdroje jako jsou například olejové břidlice a dehtový písek, pak tyto rezervy jistě vystačí na dalších sto let, což asi bude doba, potřebná k přechodu k jiným zdrojům energie — nukleární, sluneční, zemské atd.

Odborníci OSN rovněž nesouhlasí s názorem, obsaženým ve zprávě CIA, že po roce 1985 světová poptávka po oleji bude mnohem vyšší než olejní zřídla budou schopna lidem poskytnout. Ujistili novináře, že olej zůstane ještě na dlouhou dobu hlavním zdrojem energie ve světě.

Svá tvrzení opřeli těmito důvody: 1. Na mnohých místech na světě dosud nebylo provedeno systematické pátrání po zemním plynu a oleji; toto platí zejména o rozvojových zemích. Je třeba předpokládat, že budou objevena ještě mnohá olejová a plynová ložiska. 2. Těžba oleje se stále zdokonaluje; proto je možno vytěžit ze země čím dále tím větší procento této pohonné látky. 3. Ceny oleje a plynu budou stále stoupat, takže nakonec se stane ekonomicky výhodným dobývat olej a plyn z mimořádných zdrojů, které existují v hojnosti.

Český životopis o novém světci Janu Nep. Neumannovi

Dr. Ludvik Nemec:

Kniha má název: "MAGNIFICAT Z NOVÉHO SVĚTA" a vyšla jako 52. svazek náboženské edice Křesťanské akademie v Římě léta Páně 1977. Má 246 stran, obálku navrhl a vypracoval Jan Dostál. Napsal ji P. Josef Koláček, S.J., ředitel českého rozhlasu Vatikánského radia v Římě. Autor zasluhuje vskutku velkou pochvalu za to, že nám stvořil svěží a básnicky lehce plynoucí nový český životopis o novém světci Janu Nepomuckém Neumannovi. Knihu jsem přečetl s velkou chutí a s požitkem čtenáře, rozradostněného touto velkou písní o pokorném krajanu, který dosáhl velké svatosti jako odraz příslibu evangelního "blahoslavenství" — právě za tuto pokoru. Vždyt' jen "pokorným Bůh dává milost"! Tak titul "Magnificat z nového světa" vhodně spadá do rámce životopisu tohoto světce.

Dp. dr. K. Vrána pod jménem Pavel Želivan v předmluvě k této knize výstižně rozebírá jak právě naše doba potřebuje velmi praktické světce s touto dokonalostí a schopností řešit a vyřešit nově dané problémy, otázky a hádanky naší doby ve světle evangelia. Svatí jsou světlem, které osvětluje nejen naše cesty za námi a před námi, nýbrž které zpytuje naše svědomí a říká nám, co z nás mohlo být a co se z nás může stát, když dovedeme spolupracovat s Boží milostí. svat Dr. Vrána rozebírá zde celou theologii svatosti a její časovost se stejným důrazem, s jakým to jednou napsal francouzský spisovatel Georges Bernanos: "Církev nepotřebuje reformátory, nýbrž světce." — A hlavně světce typu Neumannova, který jest světcem pevné, tvořivé a věrné naděje; světcem vznešeného misionářského a apoštolského zanícení; světcem pevné víry a velké křesťanské lásky.

Koláčkův životopis o Neumannovi provokuje svou neobvyklou literární formou. Hagiografie, životopisy svatých, je jedním z nejnáročnějších literárních druhů. Jen málokdy se podaří spojit kritickou přesnost, teologickou důkladnost a básnickou svěžest vyprávěče v ucelenou harmonii. Od hagiografa se vyžaduje, aby ovládal dobře slovo, aby jako každý řadaný spisovatel dokázal literárně znázornit nejen podobu, nýbrž i vnitřní povahu světce. Požaduje se od něho integrální zkušenost a plná účast jak na lidském příběhu tak i na události milosti, která se promítá do viditelného prostoru lidské existence světcovy.

P. Josef Koláček se zhostil svého úkolu skvěle, jeho styl je básnicky zralý, živý a svěží. Celý text se vynořuje jako úvahy z autorovy meditace. A je theologicky spolehlivý a podstatný. Autor se nejen soustředil na podstatu svatého života Neumannova, ale zmocňuje se jej zevnitř. Používá volné deníkové formy a nechává světce mluvit v první osobě. To mu umožňuje sestoupit hluboko do duše světce, do jeho lidských příběhů, zároveň mu to dovoluje vystupovati vysoko a zachytit pohyb i rytmus Boží milosti, která proniká do každého záchvěvu světcovy bytosti. Zcela organicky se zde prostupují dvě základní roviny Neumannova života: Bůh a dějiny, vertikála a horizontála, práce i modlitba.

Koláčkův sloh mně připomíná svěží a krásnou literární mluvu zemřelého známého dominikána P. Silvestra Braito, a Koláčkův způsob osobního vyjádření se podobá personalismu, v jakém světově známý Martin Buber napsal svou působivou knihu "Ty a já", "I—Thou".

A co se týká úplnosti životopisného obsahu, je nutno říci, že Koláčkův životopis o sv. Janu Nep. Neumannovi je v podstatě úplný, s výjimkou sporných bodů jako zpřesnit světcovu národnost, anebo zachytit ducha doby; materiálně, chronologicky a v souvislosti událostí je přesný.

Už dlouho jsem nečetl tak dobrou knihu jako je tato Koláčkova. Vřele ji doporučujeme všem českým lidem. Pro americké české čtenáře na východě USA má knihu na skladě vldp. Alois Vyoral, S.D.B., ředitel české misie v New Yorku. Adresa: 148 Main Street, New Rochelle, N.Y. 10802 (tel. 914-636- 4225). Na středozápadě bude už v říjnu k dostání v chicagském Velehradě (2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. 60623). Každý Čech a Moravan by si měl tuto knihu přečíst a promeditovat. Vždyt' světec je krajan z Prachatic a Čech po matce a duchem.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Po zákroku papežově nastal mezi arcibiskupem a Donem Boskem jakýsi pokoj, ale jen na chvilku. Arcibiskup si už navykl ve všem hledat jakýsi osten proti sobě. Uvedeme maličkost, jež arcibiskupa zase rozčilila. Nový kostel sv. Jana Evangelisty byl hotov a měl býti posvěcen. Arcibiskup byl právě na zdravotní dovolené v Alpách. Don Bosko prosil, aby směl sám nový kostel benedikovat, slavné svěcení ponechával arcibiskupovi, až se vrátí z dovolené. Arcibiskup se však hned rozzlobil a podezříval Dona Boska, že zasahuje do práv arcibiskupových.

Nevyléčitelný odpor arcibiskupův proti Donu Boskovi byl také ostatně dílem Boží Prozřetelnosti. Nepřátelství to budilo a udržovalo v duši Boskově nové síly a nové ctnosti, kterých by jinak nebyl nabyl. Ušlechtilý štěp potřebuje zahradníka, jenž by jej přesazoval a ořevázal, a světcům posílá Boží Prozřetelnost trapiče, vykonávajícího zahradníkovu práci v jejich duších. Je zajímavé, co řekl ještě za dob upřímného přátelství Mons. Gastaldi Donu Boskovi:

"Když se setkáte v životě s nepřátelstvím lidským, jen se nic neukvapujte. Nedovolujte nikdy nikomu ze svých synů ani nejmenšího projevu pomstychtivosti proti nikomu. Věřte mi, pravím vám upřímně, že trpělivost, modlitba a pokora před Bohem i lidmi jsou ještě nejlepšími prostředky, jak přemoci všechny překážky. Tak jednali všichni svatí zakladatelé řeholních řádů."

Don Bosko se radou Mons. Gastaldiho řídil, i když proti němu samému té rady potřeboval.

Sv. Otec Pius XI. podotkl, že Don Bosko se setkal s protivenstvím od lidí, od kterých právem měl očekávat pomoc a podporu. Myslil jistě na Mons. Gastaldiho, který se domníval sloužiti Bohu trápením sluhy Božího. Mons. Gastaldi byl jinak arcibiskupem výtečným, byl horlivý, zbožný, učený, dbal neúprosně kázně a plnil svědomitě všechny povinnosti arcipastýřské. Možná, že i s těchto hledisek viděl na Donu Boskovi a na salesiánské kongregaci mnoho nedokonalého, v čemž jej nesvědomití rádcové ještě utvrzovali.

Spory arcibiskupovy s Donem Boskem se ukončily až arcibiskupovou smrtí 25. března 1883.

Don Bosko nevzpomněl svého arcipastýře v nejtrapnějších chvílích neuctivě a nelaskavě. Byl to jeho biskup, a biskupu náleží láska a uctivost.

APOŠTOL - MISIONÁŘ

Když roku 1875 dovršil Don Bosko šedesátku, zdálo se, že jeho pozemské poslání je skončeno. Jeho ústavy všude se šířily a vzkvétaly, tisíce z jeho odchovanců byli již řádnými občany a otci spořádaných křesťanských rodin, plno kněží vyšlo z různých salesiánských domů do práce na vinici Páně, domy salesiánské byly zakládány již za hranicemi, ve Francii, v Anglii, ve Španělsku. A stejně vzkvétala ženská kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice. Srdce Dona Boska nebylo však dosavadními úspěchy uspokojeno. Nebylo mu posud popřáno uskutečnit dávný sen, poslat své syny i za moře, do krajin pohanských mezi lid sedící ve stínu smrti, mezi národy čekající na světlo víry. Až se i tento sen uskuteční, teprve zvolá Don Bosko své: Dokonáno jest. Ale kdo půjde do zámoří? On sám? Proč by nešel? Již jako mladý kněz chtěl vstoupit do misijní společnosti, jen na přímý rozkaz svého zpovědníka Dona Cafassa zůstal v Itálii u svého díla, jež bylo jeho posláním.

Později — asi třicetiletý — zase jen hořel pro zámořské misie. Jeho oblíbenou četbou byly Anály Propagandy víry (Anály papežské kongregace, jíž podléhají zámořské misie). Sotva došel nový sešit, už se zabořil Don Bosko večer do četby a četl třebas až do rána. "Ach, kdybych měl hodně kněží a kleriků," povzdechl si Don Bosko nejednou před svými hochy, "vyvedl bych je s sebou do Patagonie a do Ohňové země. Uhodni, ty malý, proč?"

"Ty kraje tam potřebují asi nejvíc misionářů."

"Dobře, uhodls, tam žije mnoho a mnoho úplně opuštěného lidu, k němu bych chtěl jíti."

V roce 1855 vešel kterýsi z prvních žáků do pokoje Boskova a spatřil na stěně nový obrázek.

"Kdo je ten kněz?" otázal se Dona Boska.

"Horlivý misionář Gabriel Perboyre, umučený před několika lety v Číně." A Don Bosko začal jako samomluvu: "Ó jak bych si přál, aby i moji duchovní synové odebrali se na dálný východ! Dá-li mi Pán Bůh tucet kněží podle mého srdce, pojedeme tam spolu."

Už byl Don Bosko starcem, ale touha po životě misionářském v něm neuhasla, naopak rozhořovala se plamenem. Co chvíle bylo slyšet z jeho úst: "Kdybych nebyl už tak starý a sešlý, vzal bych Dona Ruu a jeli bychom spolu do misií."

Přání po misiích pořád se v srdci Dona Boska ozývalo a pořád se neuskutečňovalo. A přece byl si Don Bosko jist, že jeho synové budou někdy pracovat na vinici Páně mezi pohany. Jeho sny a vidění jej posilovaly v naději. První zvláštní vidění o misiích měl Don Bosko roku 1854 po choleře, při které se svými hochy co nejobětavěji sloužil nemocným. Hoch Cagliero, přepracovaný ošetřováním, těžce onemocněl na tyfus. Lékaři pravili Donu Boskovi: "Jsme se svým uměním v koncích. Je řada na vás, abyste hocha připravil na smrt." Don Bosko přišel večer k loži umírajícího a něžně se otázal: "Jeníčku, čemu dáš přednost, žití zde na zemi, nebo v nebi?" "Chci do nebe," odpověděl nemocný.

"A přece se tam nyní ještě nedostaneš. Panna Maria tě uzdraví. Jeníčku, okřeješ, budeš klerikem, staneš se knězem a potom, potom, ale až po letech, vezmeš breviář pod paždí a pojedeš daleko, daleko."

Teprve jindy vysvětlil Don Bosko Caglierovi smysl těchto tajemných slov, Když stál Don Bosko u lůžka nemocného Cagliera, spatřil u vidění poletovat nad lůžkem holubici s olivovou větvičkou v zobáčku. Co chvíle dotkla se lehounce rtů nemocného a na konec upustila ratolístku na podušku. V pozadí zahlédl pak Don Bosko houf neznámých postav, samých rudokožců, upírajících oči na nemocného, a z jejich očí bylo pozorovat něco prosebného. Dva z nich, postavy obrovité, ozbrojení, jeden černý jako eben, jiný rudý jako měď, naklonili se téměř úzkostlivě nad nemocným, pozorujíce, jsou-li ještě stopy naděje na jeho uzdravení. Význam vidění byl Donu Boskovi jasný: Holubice mu znamenala plnost darů Ducha svatého, jimiž bývá obdařen biskup v den biskupského svěcení, a divoši znamenali budoucí ovečky jejich pastýře.

Vzpomeneme si jistě, jak brzy potom řekl Don Bosko u přítomnosti Caglierovy: "Jeden z vás bude biskupem."

Tento první misijní sen byl doplněn jiným snem o šestnáct let později, roku 1871. Donu Boskovi se zdálo, že vidí krajinu neznámou a divokou. Kam se oko podívalo, všude učiněná rovina, nikde ani pahorku, teprve až vzadu, ale daleko vzadu, tvořily pozadí jakési děsivé hory. Po širé rovině pobíhaly zástupy polonahých lidí obrovské postavy, ukrutného vzhledu. Vlasy měli dlouhé a rozcuchané, barvy byli bronzovité a načernalé, s ramenou jim splývaly zvířecí kůže všelijak přehozené, v rukou měli kopí a laso.

Houfy těchto lidí, roztroušené po rovině, daly se do různých cvičení. Jedni honili a kopími lovili všelikajká divoká zvířata, jiní vraceli se do svých brlohů, nesouce na kopích napíchnuty kusy masa ještě krvácejícího, jiní se bili vzájemně a píchali se noži, a někteří přicházeli s vojáky, oblečenými po evropsku. Rovina byla poseta mrtvolami.

Zalkal jsem při tomto smutném divadle, ale tu vidím přicházeti na rovinu houf lidí, poznal jsem po šatech, že jsou to misionáři. Přiblížili se přívětivě k divochům a jali se kázati evangelium. Podíval jsem se na některé upřeně, chtěje uhodnout, z kterého jsou řádu, ale nepoznal jsem nikoho. A ani divoši mi nepopřáli času déle pozorovat. Vrhli se na misionáře, povalili je na zem a rdoušivše je, rozsekali je na kusy. Krvácející údy napíchali na kopí a nosili je jako u vítězoslávě za děsného řevu a divokého zpěvu. Komu se jen někdy podaří, pomyslil jsem si, obrátit tyto divoké hordy?

Zabíraje se těmito myšlenkami, viděl jsem na obzoru jinou skupinu misionářů. Nebylo jich mnoho, ale z očí jim hleděla radost a houf mládeže šel před nimi. Pomyslil jsem si: "Ted' budou rdoušeni po řadě tito." Hledím na ně bystřeji, jak jdou, a vidím, že aspoň některé jsem poznal. Všichni byli salesiány a některé z nich jsem jmenoval jmény. Pokoušel jsem se pokynout jim, aby se zastavili, vždyt' kráčeli jisté smrti vstříc. Ale co nevidím: Jejich příchod vzbudil u divochů nesmírnou radost. Milí divoši odložili své zbraně, zapřeli svou ukrutnost a přijali misionáře s upřímnou radostí.

Jak to dopadne, pomyslil jsem si, a viděl jsem, že dobře. Misionáři se vmísili mezi divochy, učili je, a velké děti pouště jim naslouchaly pozorně, opakovaly jejich promluvy a přijímaly ochotně jejich otcovská napomenutí.

Za chvíli jsem viděl, jak misionáři začali se modlit růženec, zanotili píseň, a divoši odpovídali společně na misionářovy modlitby a zpěvy. A modlili se a zpívali tak ze srdce, tak nadšeně, že jsem se probudil a rozhlédnuv se, viděl jsem, že ležím na loži ve svém pokojíčku. Tento sen mi však ukázal zřetelně, že moji synové se odeberou kdysi do dalekých misií. Ale táži se pořád sama sebe, kteří divoši to jsou, jimž mají nésti salesiáni světlo víry.

Tato otázka zaměstnávala Dona Boska asi pět let. Domníval se napřed, že jde o Etiopii a její obyvatelstvo, ale pozdější informace jej poučily, aby myslil na národy jiné. Přemýšlel tedy o Číně. Právě tehdy zavítal do Turina čínský misionář, pořádal tam přednášky a sbíral příspěvky ve prospěch čínských misií. Brzo se však Don Bosko přesvědčil, že Čína není místem první působnosti salesiánské. Tedy Austrálie? Hledal v knihách a dotazoval se ústně na povahu, mravy a typy divochů australských, a pozal také brzo, že k nim jej Pán Bůh nevolá. —

(Pokračování příště)

Notes zapisovaných událostí řadového soudruha rudého ráje

JÁRA KOHOUT:

Tak zase pár poznámeček z vašeho notesu. Ano, z vašeho, no jo. Přece se se mnou nebudete hádat, soudruzi! Všechno se zlepšuje, všechno se zdokonaluje, zjednodušuje, krutibrko! Jaké pak "tvoje" nebo "moje". Tvoje s mým dohromady je naše; ty máš kalhoty, já mám kalhoty, tak dohromady máme pár kalhot. Jsme chudí, ale když je to naše, tak máme dva páry kalhot. A už je to veselejší! Jsme zámožní, no ne? To moje je tvoje a to naše je jejich; holt můj notes — tvůj notes, váš názor, můj názor, tak to žádá lepší pozítřek a tak vůbec.

Jen klidně rozvažovat! Dejchat podle plánu a pít zředěný podmáslí, a hlavně nikomu neukazovat měšťácký smýšlení. Zde je tedy pár poznámek z notesu.

Bilák, to je ten soudruh, který když se objeví na barevne televisi, i když je všechno okolo něj barevný, tak on je vždycky černobílej. On chtěl být velice přísný na disidenty, ale dostal z Moskvy pokyn, aby jednal podle toho, jak fouká vítr. Né moc teatrálně! Řekli mu, že světová revoluce má dost času, že se dneska ještě dělat nemusí, a jakej pak tedy kvalt? Konec pokynu zněl: "Dost času, govorim, charošně počekat! Až bud'eme mět sichrovku, že vojnu vygráme, potom za podpisanije nebudou žádnije presenty. Máme rudé právo a práva inejch fareb nět!"

Berka, co bydlí blízko Špilberka, dostal za podpis 500. Berka a jeho herka rozvážejí uhlí. Berka se tak opil, že ho nepoznala jeho dcerka. Zděsila se, když viděla Berku jak objímá herku, a herka líže Berku. V Brně ted' lidi nevidí Berku a jeho herku, ale vidí dcerku jak u Špilberka zapřahá Berkovu herku. Opilého kolaboranta Berku, lidi mají v merku a litují jeho dcerku Věrku i utahanou herku.

Mladí manželé Vichtrlovic bydleli sedm let u rodičů, kloudného bytu nemajíce. Byla radost veliká, když strana za dva podpisy je nastěhovala do z brusu nového paneláku a k nábytku jim ještě dali televizor.

Tuhle vyletěl mladý Vichtrle: "Už vím Ilonko, proč se celej barák klepe, proč se každej schod viklá, proč se klandr kejklá a podlaha furt nadskakuje! Voni do toho stavitelové i zedníci a tesaři dali každý kus srdce. O tom srdceti to zrovna říkali na televizi. Nejspíš mezi nima bylo pár takovejch mrzáků se srdeční vadou!" Ilonka se ucukla: "Vždyt' my ty podpisy proti chartě taky nedali od srdce!"

VOICE OF THE NATION

★ TO BE A WOMEN IN A COMMUNIST COUNTRY

by
MÍLA PACHNEROVÁ

Even though I made no reference to it in my books, I often felt that it is unfair to expect a woman to be a wife, mother, housekeeper, socially active person, and, more often than not, a breadwinner as well. On the other hand, all that is usually expected of a man is that he be a provider, free from other duties, even those that he might take on willingly in being an attentive father or holding a second, sometimes called, "moonlighting" job.

Times have changed as my little grand-daughter reminds me. Still, nowhere did they change as much as they did in communist countries. This brings me to tell you about my native Czechoslovakia.

This small country in Central Europe with a population of fourteen million; has a mere 1% of illiteracy. The handicap is limited to its easternmost area, comprising migrating gypsies and dispossessed Ukrainian peasants.

On the opposite border of Czechoslovakia, or the furthest communist bulwark against the capitalistic West, the country is well guarded by electrified barbed wire fence and watch-towers manned by sentries and protected by vicious dogs. This is the original version of the "Berlin Wall" and a living proof of who governs and possesses this small country ideologically.

Historically, usurpers have always lived in a state of peril. Small as the territory of a conquered country may be and mighty as the invader might be, he must conquer by dominating the nation's intelligence and education, or fail.

In this respect Czechoslovakia has a decided advantage. It can easily compete with the culturally foremost states of the world. Its Prague University remains as one of the three first leading universities of the world, being a contemporary in the foundation of the French and Italian schools of high learning, since it has been founded in the fourteenth century, when Prague, itself was three hundred years old.

The high intellectual level of the Czechoslovak people, its ability and respect for sound individual judgement, and let me stress that there is no difference in this quality between men and women, together with Czechoslovakia's heroic struggle for freedom, makes the intruder's task difficult, if not impossible even over a long span of time. There is a strong feeling of resistance inherent in the Czechoslovak mind which angrily rejects any attempted transplant or any artificially created social trend of political doctrine denying the existence of individual rights. Consequently, it is not easy to find and to keep sincere believers and supporters of communist teaching or lifestyle, when the latter invade privacy and deny the right to act freely or decide independently in personal matters: in short, to live up to the ideals of democracy which Czechoslovakia always followed and proudly defended.

Communists have abolished free enterprise, drove gifted but non-communist students from the universities, forcing them to work in the field and factory, and made impossible the pursuit of higher studies for the children or offsprings of what they preferred to call the bourgeoise. These rights have been conferred upon the so-called "working class' families whether their children were gifted or not. The communist position on families whose role was prominent in Czechoslovakia's democracy explains why for economic reasons, nivolving the loss of one's job and for an opportunity that may be given to the pay lip service to communist teaching and seemingly adopt its way of life.

(To be Continued in next issue)

A PRAYER WITH SAINT JOHN NEUMANN, C.SS.R.

Saint John Neumann,
You were once a layman:
help those in the priesthood of the laity
to respond gladly to God's call to holiness.

You were once a seminarian:
help our young men and women
to answer God's call for service in the Church.

You were once a catechist:
help those in the teaching ministry
to burn with the divine Word that they proclaim.

You were once a diocesan priest:
help all of our priests
to serve in vowed commitment to the Lord

You were once a member of a religious order:
help all of our religious
to walk faithfully in the footsteps of their founders.

You were once a Bishop:
help the leaders of our Church
to shepherd us in building God's kingdom today.

Saint John Neumann,
help us all.

Amen.

Ordination set

Bishop-elect Daniel W. Kucera, O.S.B., will be ordained as an auxiliary to Bishop Romeo R. Blanchette of Joliet on July 21 at St. Raymond Cathedral, Joliet. Bishop-elect Kucera, 54, is a native of Chicago's Blessed Agnes Parish. He attended both St. Procopius Academy and College in Lisle. He has served as president of Illinois Benedictine College (the former St. Procopius College) and as abbot of St. Procopius Abbey.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

PROGRESS STYMIED BY FEDERAL REGULATIONS

Portsmouth, Virginia is a small city with a continuing unemployment problem. The city Fathers had an idea that they could solve that problem by bringing in new industry. After considerable searching they found an oil company willing to consider placing a small refinery in their town.

The Hampton Roads Energy Company spent eight years planning a 175,000 barrel a day refinery at Portsmouth. The plans received all of the necessary state approvals. The refinery was to be built so that it would give off pure air pollutants. Emissions from the refinery would be well below the level allowed by state and federal guidelines. A study revealed that the refinery would create 3,000 temporary jobs while in construction and then 500 permanent jobs after it went into operation. Eventual spin-off development of supporting industries would likely create another 2,400 new jobs and provide an annual expenditure of approximately $21 million a year.

It was estimated this would produce $4½ million a year in tax revenues to the city. Then suddenly a few months ago everything changed. The Regional Envionmental Protection Agency Office in Philadelphia pronounced the proposed refinery "environmentally unacceptable." Every effort so far to satisfy the Philadelphia office has proved unsuccessful.

Meanwhile, Portsmouth Mayor, Richard Davis, remains confronted with his city's problem of unemployment which, for some construction trades, runs as high as 50 percent. The Mayor has posed an interesting question in the midst of all this: "Making sure that people have jobs so that they can afford to pay rent and provide heat for their homes and put food on their tables," he said, "isn't that environmental protection too?"

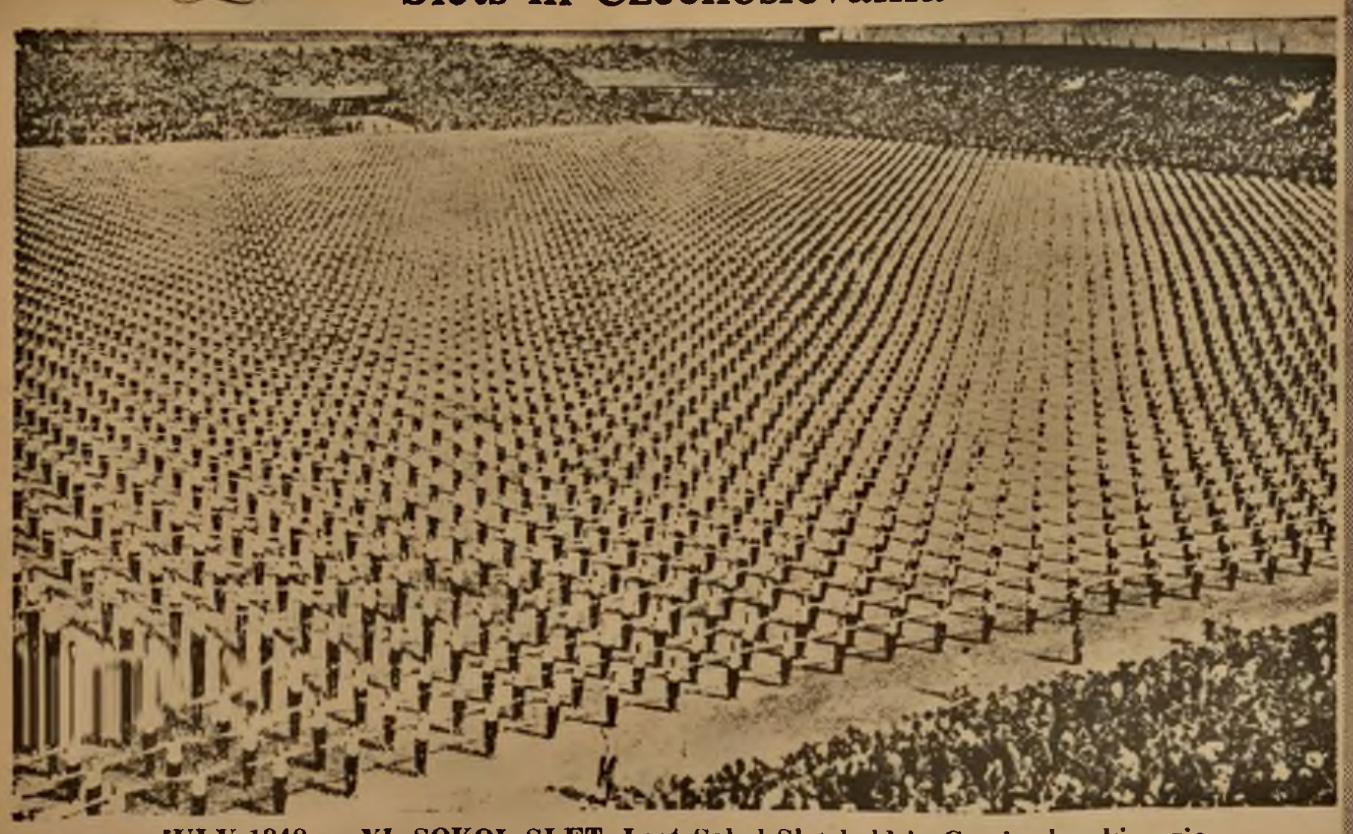
Apparently the EPA feels that making jobs, providing for the health and welfare of families is secondary to meeting overly-strict regulations about the air we breathe. The air we breathe, of course, is important but having jobs and earning a livelihood is also important. One has to be balanced against the other if we are going to use a reasonable measure of common sense.

The Portsmouth example is just one illustration of endless damage being done to our country by unwise regulations interpreted by impractical bureaucrats. Many of these regulations, while apparently applied by people of good intentions, nevertheless, are adding to the unemployment, the indebtedness of the nation and the worries of the people.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Slets in Czechoslovakia

JULY 1948 — XI. SOKOL SLET. Last Sokol Slet held in Czechoslovakia prior to the Communist coup d'etat. Participants numbered: 125,000 boys and girls; 100,000 juniors; and 150,000 men and women. The article by Karel Čapek, "What is a Sokol Slet", and the above picture, tells of the total involvement by the Czech nation in producing this national event, which emphasizes the important role that the Sokol organization played in the development of Czechoslovakia.

The XIV. American Sokol Slet, which was held this past week at Hoffman Stadium, Morton West High School, Berwyn, Illinois, cannot compete in numbers with the Czechoslovak Slets of the past, but it did show once again that the dreams of Tyrš and Fügner, still exist and will continue in the Free World — "UPWARD and ONWARD."

WHAT IS A SOKOL SLET?

Karel Čapek, the great modern Czech writer, whose creations are internationally known, wrote a psychological analysis of the feelings of a spectator at a great Sokol Slet. It is moving in its simplicity, and depth of feeling.

He wrote, "I have been thinking about why the Sokol mass calisthenics are a typical climax of every Czech national celebration, while elsewhere it is the contest of individuals, teams or toreadors. At a Sokol Slet I see before me an immense rectangle of pure beach sand, framed by hundreds of thousands of heads. Into that blinding space flows a rythmic wave of thousands, thousands and thousands of figures, with a natural movement like breathing or the flow of blood thru one's veins, but good Lord, what a breath, what a calm and immense flow. No unnerving drama is taking place. I feel no anguish or passionate heroism; I feel that I am breathing, but breathing with the breath of thousands; my heart is peacefully beating, but it is the beat of thousands; thru my body flows a wave of movement and it is the movement of thousands, stronger than the flash of a sword; a movement that carries me, flows into me and overflows in me, not as if I were one of those on the field, but as if I were all of them; thirty thousand arms are expanding in me — what a breath, what a gigantic flow of blood pours thru me.

I, a little figure among hundreds of thousands, live for some hours the life of a giant. That which I see is not heroism, it is greatness; and I don't know which of the two is simpler and more beautiful; but greatness, I know is more liberating. Elsewhere the national ideal is the superb performance of individuals. But with us, ten, twenty, thirty, thousand group together for one action; from those thousands, each individual earnestly and attentively enrolls himself to the total, until they are lost in the mass; here success is only that, that belongs equally to all. So it could be said: the ideal is coordination, accumulated and democratic strength. The desire is for voluntary discipline, for order, functioning collectively and smoothly. Not drama, but order. Not combat, but cooperation. Not adventure but organization. We cannot say as yet that such is the nation's character; but is an ideal, that the nation is seeking for itself and already understands."

Cardinal appoints 4 new members to School Board

John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, has appointed 4 new members to the Archdiocesan School Board. The new members, Mrs. William A. Spencer, Ramon E. Casas, M.D., Rev. Marvin J. Offutt, and Rev. Pierre J. Barr, will officially begin their three year terms at the September meeting of the School Board.

Cardinal Cody also reappointed two members of the present board, Mr. Thomas Serb and Rev. Joseph G. Stobba, O.S.A., to their second terms. Members of the board are eligible to serve two 3 year terms. Mr. Serb and Fr. Stobba will also officially begin their terms at the September meeting.

Fr. Offutt was recently assigned to St. Sabina's Parish, 1210 W. 78th Place, Fr. Barr is presently at St. Joseph and St. Anne Parish, 2751 W. 38th Place.

Dr. Casas, who received his M.D. from the University of Havana, Cuba, is Chief of Cardiology and Medicine at St. Francis Hospital, Evanston.

Mrs. Spencer, a graduate of Trinity College in Washington, D.C., is a former director of the Illinois Right to Life Committee, and is now director of the Big Sisters program.

Cardinal appoints Coordinator of Youth Activities

John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, has appointed Mrs. Irene Friend to the new post of Coordinator of Youth Activities for the Archdiocese.

Mrs. Friend is presently Associate Director of the Archdiocesan Council of Catholic Youth and Associate Director of the Youth Ministry Division of the Archdiocesan Confraternity of Christian Doctrine (C.C.D.) Center. In her new position, Mrs. Friend will supervise all Archdiocesan activities concerning the apostolate to the young including programs run by such agencies as: the Council of Catholic Youth, C.C.D., Young Christian Students, and others.

Mrs. Friend is also serving on the Youth Activities Advisory Board of the United States Catholic Conference. She has presented workshops on youth ministry at national meetings in Milwaukee and San Antonio. She has written sections of handbooks for youth ministry. Her service in places as far away as Wyoming, when coupled with her service in Chicago since 1968, gives her an uniquely diversified view of youth ministry.

Fr. Raymond Sullivan, Vicar Delegate for the Lay Apostolate, called the appointment, "an indication of the Cardinal's deep concern for the youth of the Archdiocese."

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156 — CZECH CATH. UNION

30TH ANNUAL

FAMILY PICNIC

SUNDAY, AUGUST 7, 1977 at Oddfellows Farm

Glenwillow, Ohio — on Cochran Rd. between Aurora & Pettibone Rds.

● Music Outside by Karlin Brass Band ● Music Downstairs by Malec Brothers ● Music also by Joe Hezoucky ● Kitchen by The Ladies of the Lodge from noon on ● Games and Races for Young and Old 2:00 P.M. ●

Come and enjoy a day in the country. Public welcome. Register at entrance gate

Jos. Kovac, Chm.; William Hess, President; Frank Makovicka, Vice Pres.; Mary Ann Mahoney, Secretary; Joe Kocab, Entertainment.

Country church celebrates centennial

Sunday, June 5, was a joyful occasion for the 260 member congregation of the Saints Cyril and Methodius Catholic Church — Plasi near Prague, Nebr.

The parish has celebrated its 100th anniversary this year. Bishop Glennon P. Flavin, of Lincoln, was there with the Czech farming community to celebrate.

'Mother church'

The church was actually organized in 1872, with the first mass performed in the Joseph Šimánek farm home in 1871 by Rev. František Šulák. It was the 'Mother' church west of Omaha and Saunders county at that time.

Due to grasshoppers and weather conditions, the actual building was postponed until 1877.

In 1877 Father Václav Kočásník established the church for his missionary activity in the midst of the Czech immigrants in Saunders county, whom he suggested settle in Plasi (Pilsen — Plzeň). The church was dedicated to Saints Cyril and Methodius.

In 1901 the small church was destroyed by fire. The hardy Czech immigrants built another one immediately. During the first 50 years the parish was served by a number of priests under many early day hardships.

In August, 1934, another fire destroyed the church. Again, a new church was started and finished by Christmas of that year.

Father John Pastorák arrived in 1935. After serving the Plasi Parish for 38 years, Rev. Pastorák retired in 1973 to live in Prague.

FOR RENT

4 Rooms — prefer Bohemian elderly couple. 1st floor. Call LA 3-8942.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Chicago, Illinois 60623

YOU ARE INVITED!

"60th ANNIVERSARY"

Cleveland District Alliance of Czech Catholics

Saturday, July 16, 1977 — Karlin Hall, 5302 Fleet Ave.

Dance honoring Out-of-Town Guests
Music by Karlin Brass Band 7:00 P.M.
Kitchen by Douda Catering from 6:00 P.M.
No reservation Needed

Sunday, July 17, 1977

CZECH MASS & SERMON 10:30 A.M.
OUR LADY OF LOURDES CHURCH

Ceska Sin Sokol, 4314 Clark Ave.

Picnic & Folk Dancers 2:00 P.M.
Czech Kitchen opens at 1:00 P.M.
Music by Karlin Brass Band
Details: Ann Cisar 641-0714, Ann Veverka 341-0444, Vaclav Hyvnar 321-6302